

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การประกาศใช้หลักสูตรใหม่คือ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายฉบับพุทธศักราช 2518 นี้ ได้กระทำกันอย่างเร่งรีบ กล่าวคือ มีการประกาศให้ทราบล่วงหน้าก่อนใช้หลักสูตรเพียง 3 เดือนเท่านั้น การกระทำเช่นนี้ก่อให้เกิดความขงใจว่า การใช้หลักสูตรฉบับนี้ทั่วประเทศจะมีปัญหาในทางต่างๆมากน้อยเพียงใด ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยเรื่องนี้ เพื่อค้นหาปัญหาที่จะเกิดขึ้นดังกล่าวแล้ว เฉพาะในเขตการศึกษา 9 โดยได้จัดทำและส่งแบบสอบถามไปให้บุคลากรในหลายๆที่ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรฉบับนี้ตอบ รายละเอียดในการจัดทำ และจำนวนบุคลากรที่จะใช้เป็นกลุ่มประชากร รวมทั้งการวิเคราะห์ข้อมูล ได้นำเสนอไว้ในบทที่ 3 แล้ว สำหรับในบทนี้ จะได้นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมาแสดง

ผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. ผลที่ได้จากการตอบคำถามแบบตรวจสอบ ผู้วิจัยได้บันทึกความถี่ของคำตอบไว้ แล้วหาการร้อยละของความถี่
2. ผลที่ได้จากการตอบคำถามแบบประมาณค่าผู้วิจัยได้นำมาหาค่าเฉลี่ยของระดับปัญหา ($\bar{X}$) และหาการกระจายของค่าระดับปัญหาในแต่ละข้อโดยใช้ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) เมื่อนำผลที่ได้มานำเสนอในรูปตารางแล้ว ในแต่ละตารางผู้วิจัยได้หยิบยกเอาปัญหาที่อยู่ในระดับสูงสุดลำดับที่ 1-4 เท่านั้นมากล่าว พร้อมทั้งตั้งข้อสังเกตในบางปัญหาควย
3. ผลที่ได้จากการตอบคำถามแบบปลายเปิด ผู้วิจัยได้รวบรวมคำตอบทั้งหมดแล้วนำเสนอในรูปของการบรรยาย คำตอบเหล่านี้ผู้วิจัยจะได้นำมาใช้ในการอภิปรายและเสนอแนะในบทที่ 5 ต่อไปควย

ในการนำเสนอผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูล คือในบทที่ 4 นี้ ผู้วิจัยได้เรียงลำดับขั้นตอนไว้ดังนี้

- ตอนที่ 1. ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด คือผู้บริหารโรงเรียน

หัวหน้าหมวดวิชาต่างๆ อาจารย์ผู้สอนและเจ้าหน้าที่ ซึ่งจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในหน้าที่ปัจจุบัน และการเข้าร่วมประชุมสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับงานในหน้าที่ตามหลักสูตรใหม่

ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้หลักสูตรของผู้บริหาร โรงเรียน

ตอนที่ 3 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าหมวดวิชาทุกหมวดวิชาซึ่งประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่หัวหน้าหมวดวิชาได้ปฏิบัติ รวมทั้งอาจารย์ในหมวดวิชาของตนปฏิบัติ ได้แก่วิธีสอนและวิธีวัดผลที่หัวหน้าหมวดวิชาได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวดวิชาใช้ ห้องเรียน ห้องพิเศษ และสถานที่เรียนที่อาจารย์ในหมวดวิชาต่างๆใช้ วิธีออกข้อสอบและการให้ระดับคะแนนแก่นักเรียนในแต่ละรายวิชาของหมวดวิชาต่างๆ รวมทั้งระดับปัญหาการใช้หลักสูตรที่หัวหน้าหมวดวิชาต่างๆได้ประสบอยู่

ตอนที่ 4 โครงการปรับปรุงในหมวดวิชา เป็นการรวบรวมข้อเสนอแนะที่หัวหน้าหมวดวิชาต่างๆเห็นว่าทำให้การใช้หลักสูตรใหม่ได้ผลดีขึ้น

ตอนที่ 5 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนทุกหมวดวิชา ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีสอน วิธีวัดผลและการออกข้อสอบ ความเพียงพอของเอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆทุกหมวดวิชา และระดับปัญหาการใช้หลักสูตรที่อาจารย์ผู้สอนประสบอยู่

ตอนที่ 6 การเปรียบเทียบวิธีสอนและวิธีวัดผลที่หัวหน้าหมวดวิชาได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวดของตนใช้ กับวิธีสอนและวิธีวัดผลที่อาจารย์ใช้อยู่

ตอนที่ 7 ปัญหาการใช้หลักสูตร และปัญหาที่เกิดจากการทำงานของเจ้าหน้าที่ต่างๆ ได้แก่เจ้าหน้าที่แนะแนว เจ้าหน้าที่ทะเบียน เจ้าหน้าที่วัดผลการศึกษา เจ้าหน้าที่ห้องสมุด

ตอนที่ 8 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกออกเป็นรายละเอียดอีกครั้งนี้

ตารางที่ 2 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิทางวิชาชีพ

วุฒิทางวิชาชีพ	ผู้บริหาร โรงเรียน		หัวหน้าหมวด วิชา		อาจารย์ ผู้สอน		เจ้าหน้าที่ ต่าง ๆ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	6	26.09	25	52.08	20	23.53	6	23.07	57	31.33
ปริญญาตรี	10	43.48	23	47.92	62	72.94	12	46.14	107	58.78
ปริญญาโท	7	30.43	—	—	3	3.53	8	30.79	18	9.89
รวม	23	100	48	100	85	100	26	100	182	100

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 182 คนนั้นส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 58.78 มีวุฒิปริญญาตรี รองลงมา คือวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งมีร้อยละ 31.33 มีปริญญาโทจำนวนน้อยมาก คือ ร้อยละ 9.89

ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 23 คนนั้น มีวุฒิปริญญาตรีมากที่สุด คือร้อยละ 43.48 รองลงมาคือร้อยละ 30.43 มีวุฒิปริญญาโท และร้อยละ 26.09 มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี

หัวหน้าหมวดวิชา จำนวน 48 คนนั้น มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีมากที่สุด คือร้อยละ 52.08 รองลงมาคือร้อยละ 47.92 มีวุฒิปริญญาตรี วุฒิปริญญาโทไม่มีเลย

อาจารย์ผู้สอน จำนวน 85 คนนั้น ส่วนใหญ่คือร้อยละ 72.94 มีวุฒิปริญญาตรี รองลงมาคือร้อยละ 23.53 มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี มีวุฒิปริญญาโทจำนวนน้อยมาก คือ ร้อยละ 3.53

เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ จำนวน 26 คนนั้น มีวุฒิปริญญาตรีมากที่สุด คือร้อยละ 46.14 รองลงมาคือร้อยละ 30.79 มีวุฒิปริญญาโท และร้อยละ 23.07 มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ 3 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน
งานในหน้าที่ปัจจุบัน

ระยะเวลา ที่ปฏิบัติงาน ในหน้าที่ปัจจุบัน	ผู้บริหาร โรงเรียน		หัวหน้าหมวด วิชา		อาจารย์ ผู้สอน		เจ้าหน้าที่ ต่างๆ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 1 ปี	1	4.35	7	14.57	24	28.23	5	19.24	37	20.33
1 - 3 ปี	6	26.09	10	20.84	20	23.53	15	57.69	51	28.02
3 - 5 ปี	4	17.40	11	22.91	22	25.89	2	7.69	39	21.44
5 ปีขึ้นไป	12	52.16	20	41.68	19	22.35	4	15.38	55	30.21
รวม	23	100	48	100	85	100	26	100	182	100

จากตารางที่ 3 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 30.21 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป ร้อยละ 28.02 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 1-3 ปี ร้อยละ 21.44 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 3-5 ปี และร้อยละ 20.33 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 1 ปี ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่คือ ร้อยละ 52.16 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 5 ปีขึ้นไป รองลงมาคือร้อยละ 26.09 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 1-3 ปี ส่วนระยะเวลาดำรงตำแหน่งที่น้อยที่สุด คือร้อยละ 4.35 หัวหน้าหมวดวิชา มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปมากที่สุด คือร้อยละ 41.68 รองลงมาคือร้อยละ 22.91 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 3-5 ปี ส่วนระยะเวลาดำรงตำแหน่งที่น้อยที่สุด คือร้อยละ 14.57 สำหรับอาจารย์ผู้สอนนั้นมีจำนวนในแต่ละกลุ่มใกล้เคียงกัน คือกลุ่มต่ำกว่า 1 ปีมีร้อยละ 28.23 กลุ่ม 3-5 ปีมีร้อยละ 25.89 กลุ่ม 1-3 ปี มีร้อยละ 23.53 และกลุ่ม 5 ปีขึ้นไปมีร้อยละ 22.35 ส่วนเจ้าหน้าที่ต่างๆ ส่วนใหญ่คือร้อยละ 57.69 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงาน 1-3 ปี รองลงมาคือ ร้อยละ 19.24 มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานต่ำกว่า 1 ปี ส่วนระยะเวลาดำรงตำแหน่งที่น้อยที่สุด คือร้อยละ 15.38

ตารางที่ 4 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการเคยเข้าร่วมประชุมสัมมนา หรืออบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่

การเข้าร่วมประชุมสัมมนา หรืออบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	ผู้บริหารโรงเรียน		หัวหน้าหมวดวิชา		อาจารย์ผู้สอน		เจ้าหน้าที่ต่างๆ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคย	17	73.91	38	79.72	37	43.53	19	73.07	111	60.99
ไม่เคย	6	26.09	10	20.83	48	56.47	7	26.93	71	39.01
รวม	23	100	48	100	85	100	26	100	182	100

จากตารางที่ 4 จะเห็นได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ คือร้อยละ 60.99 เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนา หรืออบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่แล้ว และเมื่อแยกประเภทแล้วพบว่า ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชา และเจ้าหน้าที่ต่างๆ ส่วนใหญ่เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนา หรืออบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ แต่อาจารย์ผู้สอนนั้น ส่วนมากไม่เคย

ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้หลักสูตรของกลุ่มผู้บริหารโรงเรียน

ตารางที่ 5 ปัญหาการใช้หลักสูตรของกลุ่มผู้บริหารโรงเรียน

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ไม่ ได้ ปฏิบัติ	ลำดับ
1. การกำหนดนโยบายร่วมกันระหว่างโรงเรียนในกลุ่ม	2.65	.65	-	3
2. การปฏิบัติตามนโยบายที่กลุ่มโรงเรียนร่วมกันกำหนดขึ้น	2.55	.69	-	6
3. การร่วมกันจัดวิธีประเมินผลการเรียนของโรงเรียนในกลุ่ม	2.48	.68	-	7
4. การที่นักเรียนเรียนระบบหน่วยกิตทำให้เกิดปัญหาด้านการปกครอง เพียงใด	2.09	.85	-	10
5. ความเพียงพอของหนังสือ หลักสูตร และเอกสารชุดคู่มือประกอบ หลักสูตร	2.96	.77	-	2
6. การจัดตารางสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรใหม่	2.39	.78	-	8
7. ความสอดคล้องของหลักสูตรหมวดวิชาชีพที่มีต่อความต้องการของ นักเรียน	2.59	.71	6	5
8. การจัดโปรแกรมการเรียนให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น	2.64	1.00	9	4
9. การออกไปรับรองต่างๆให้แก่นักเรียน	2.09	.75	-	10
10. ความเพียงพอของจำนวนบุคคลที่จะรับผิดชอบงานด้านต่างๆ	3.35	.57	-	1
11. การให้บุคลากรของโรงเรียนเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการใช้ หลักสูตรใหม่	2.17	.71	-	9

จากตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า กลุ่มผู้บริหารมีความเห็นว่าปัญหาที่อยู่ในระดับสูงมากที่สุด และสูงมากมี 6 ปัญหา ปัญหาที่มีค่าปัญหาสูงสุดคือ ปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของบุคคลที่จะรับผิดชอบงานด้านต่างๆ รองลงมาคือ ปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของหนังสือหลักสูตรและเอกสารชุดคู่มือประกอบหลักสูตร การกำหนดนโยบายร่วมกันระหว่างโรงเรียนในกลุ่ม และการจัดโปรแกรมการเรียนให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น ตามลำดับ

เป็นที่น่าสังเกตว่า ปัญหาการจัดโปรแกรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น นั้น มีการกระจายของคำตอบมาก เห็นได้จากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าถึง 1.00 และยังมี ผู้ตอบว่าไม่เคยปฏิบัติถึง 9 คน

ตอนที่ 3 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าหมวดวิชา

ตารางที่ 6 วิธีสอนต่างๆที่หัวหน้าหมวดวิชาได้นำมาใช้ อาจารย์ในหมวดของทนต์ใช้

วิธีสอน	หมวดวิชา								รวม	ลำดับที่
	ภาษาไทย	สังคมศึกษา	พลานามัย	วิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์	ภาษาอังกฤษ	ศิลปะศึกษา	ศิลปปฏิบัติ		
การบรรยาย	6	3	6	6	-	3	2	2	28	3
การแบ่งกลุ่มคนควา	6	5	6	5	1	3	3	2	31	2
การปฏิบัติการณ์ในห้องทดลอง	-	1	-	7	-	-	2	1	11	11
การฝึกทักษะ	7	1	6	2	5	6	4	4	35	1
การฝึกปฏิบัติ	1	1	6	4	2	3	4	4	25	5
การเรียนนอกสถานที่	2	5	1	5	-	1	2	2	18	8
การสั	2	1	3	6	1	2	3	4	22	7
การอภิปราย	4	6	6	4	-	3	2	2	27	4
การแสดงผลงานตามมติ	3	1	-	-	1	2	1	-	8	12
การแก้ปัญหา	5	3	1	5	6	2	1	-	23	6
การให้ห้องจำ	4	-	-	2	3	3	-	-	12	10
การสอนแบบโครงการ	3	2	2	1	-	3	2	1	14	9

จากตารางที่ 6 จะเห็นได้ว่า วิธีสอนที่กลุ่มหัวหน้าหมวดวิชาทั้งหมดได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวดใช้มากที่สุด คือการฝึกทักษะ รองลงมาคือ การแบ่งกลุ่มคนควา การบรรยาย และการอภิปรายตามลำดับ

วิธีสอนที่หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทยได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวดใช้มากที่สุด คือการฝึกทักษะ รองลงมาคือ การบรรยาย การแบ่งกลุ่มคนควา และการแก้ปัญหา ตามลำดับ

วิธีสอนที่หัวหน้าหมวดสังคมศึกษาได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวดใช้มากที่สุดคือ การอภิปราย รองลงมาคือ การแบ่งกลุ่มคนควา และการศึกษานอกสถานที่

วิธีสอนที่หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัยได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวดใช้มากที่สุด คือ การบรรยาย การแบ่งกลุ่มคนควา การฝึกทักษะ การฝึกปฏิบัติ และการอภิปราย ส่วนวิธีสอนอื่นๆได้แนะนำบ้างเล็กน้อย

วิธีสอนที่หัวหน้าหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวดใช้มากที่สุด คือ การปฏิบัติการในห้องทดลอง รองลงมาคือ การบรรยาย การสาธิต การแบ่งกลุ่มคนควา การศึกษานอกสถานที่ และการแก้ปัญหา ตามลำดับ

วิธีสอนที่หัวหน้าหมวดวิชาคณิตศาสตร์ได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวดใช้มากที่สุด คือ การแก้ปัญหา รองลงมาคือ การฝึกทักษะ ส่วนวิธีสอนอื่นๆได้แนะนำบ้างเล็กน้อย

วิธีสอนที่หัวหน้าหมวดภาษาอังกฤษได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวดใช้มากที่สุด คือ การฝึกทักษะ ส่วนวิธีสอนอื่นๆได้แนะนำบ้างเล็กน้อย

วิธีสอนที่หัวหน้าหมวดวิชาศิลปศึกษาได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวดใช้มากที่สุด คือ การฝึกทักษะ และการฝึกปฏิบัติ ส่วนวิธีสอนอื่นๆได้แนะนำบ้างเล็กน้อย

วิธีสอนที่หัวหน้าหมวดวิชาศิลปปฏิบัติได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวดใช้มากที่สุด คือ การฝึกทักษะ การฝึกปฏิบัติ และการสาธิต ส่วนวิธีสอนอื่นๆได้แนะนำบ้างเล็กน้อย

ตารางที่ 7 หองเรียน หองพิเศษ และสถานที่เรียนที่อาจารย์ในหมวดวิชาต่างๆใช้

หมวดวิชา หองและสถานที่เรียน	หมวดวิชา								รวม	ลำดับที่
	ภาษาไทย	สังคมศึกษา	พละนามัย	วิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์	ภาษาอังกฤษ	ศิลปะศึกษา	ศิลปะปฏิบัติ		
หองปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์	2	-	-	7	-	-	-	-	9	2
หองปฏิบัติการทางภาษา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
โรงฝึกงาน	1	-	-	1	-	-	3	1	6	3
โรงพลศึกษา	1	-	2	-	-	-	-	-	3	8
หองปฏิบัติการทางพลศึกษา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
เรือนเพาะชำ	2	-	-	-	-	-	1	1	4	4
แปลงสาธิต	1	1	-	-	-	-	-	1	3	8
หองศิลปะศึกษา	1	-	-	-	-	-	2	1	4	4
หองปฏิบัติการทางคหกรรม	1	-	-	-	-	-	1	2	4	4
หองสมุด	1	2	1	-	-	-	-	-	4	4
อื่นๆ										
สนาม	-	1	1	-	-	-	1	-	3	8
หองเรียน	1	2	2	1	5	6	4	2	23	1

จากตารางที่ 7 จะเห็นได้ว่า หองที่อาจารย์ผู้สอนทุกหมวดวิชาใช้มากที่สุดคือหองเรียน หมวดวิชาภาษาไทยใช้หองพิเศษและสถานที่อื่นๆทั่วไปเกือบทั้งหมด หมวดวิชาสังคมศึกษาใช้หองสมุดและหองเรียนมากกว่าหองอื่น หมวดวิชาพละนามัยใช้โรงพลศึกษามาก หมวดวิชา

วิทยาศาสตร์ใช้ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์มาก หมวดวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ
ใช้เฉพาะห้องเรียนเท่านั้น หมวดวิชาศิลปศึกษาใช้โรงฝึกงานมาก หมวดวิชาศิลปปฏิบัติใช้
ห้องปฏิบัติการทางคหกรรมและห้องอื่นๆบางเล็กน้อย

ห้องที่ไม่มีหมวดใดๆใช้เลยคือ ห้องปฏิบัติการทางภาษาและห้องปฏิบัติการทาง
พลศึกษา และเป็นที่น่าสนใจกว่า ห้องสมุดนั้นถูกใช้น้อยกว่าเท่าที่ควร

ตารางที่ 8 วิธีวัดผลที่กลุ่มหัวหน้าหมวดวิชาแนะนำให้อาจารย์ในหมวดใช้

วิธีวัดผล	ภาษาไทย	สังคมศึกษา	พลานามัย	วิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์	ภาษาอังกฤษ	ศิลปศึกษา	ศิลปปฏิบัติ	รวม	ลำดับ
การสังเกต	6	4	3	5	5	3	-	2	28	4
การสอบปากเปล่า	6	1	4	3	5	6	1	-	26	5
การสอบภาคปฏิบัติ	5	4	6	6	1	4	4	5	35	3
การตรวจผลงาน	6	5	5	7	6	6	3	4	42	2
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย	4	6	2	5	1	3	2	1	24	7
การสอบข้อเขียนแบบปรนัย	4	6	2	5	1	4	2	2	26	5
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย	7	5	4	7	6	6	3	5	44	1

จากตารางที่ 8 จะเห็นได้ว่า หัวหน้าหมวดวิชาแนะนำให้อาจารย์ในหมวดใช้
วิธีวัดผลโดยการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและแบบปรนัยมากที่สุด รองลงมาคือการตรวจผล
งาน การสอบภาคปฏิบัติ และการสังเกตตามลำดับ แต่โดยทั่วไปแล้วจะเห็นได้ว่าแต่ละ
หมวดวิชานั้นใช้วิธีวัดผลหลายอย่างรวมกัน แต่เน้นวิธีใดวิธีหนึ่งมากแล้วแต่ลักษณะของหมวด
วิชา เช่นหมวดวิชาศิลปศึกษา และศิลปปฏิบัติใช้วิธีสอบภาคปฏิบัติมาก หมวดวิชาภาษาอังกฤษ
ใช้วิธีสอบปากเปล่า และการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัยมาก เป็นต้น

ตารางที่ 9 วิธีออกข้อสอบในหมวดวิชาต่างๆจากคำตอบของหัวหน้าหมวดวิชา

หมวดวิชา กลุ่มผู้ออกข้อสอบ	ภาษาไทย	สังคมศึกษา	พลานามัย	วิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์	ภาษาอังกฤษ	ศิลปะศึกษา	ศิลปะปฏิบัติ	รวม	ลำดับที่
ครูผู้สอน	5	6	5	7	7	6	4	5	45	1
คณะกรรมการของโรงเรียน	1	-	1	-	-	1	-	1	4	2
คณะกรรมการของกลุ่ม ร.ร.	-	-	-	-	-	1	-	-	1	5
ครูที่สอนรายวิชา- อื่นๆ										
เดียวกันรวมกันออก	1	-	-	1	1	1	-	-	4	2
ครูผู้สอนและหัวหน้า หมวดวิชา	-	-	-	1	1	-	-	-	2	4

จากตารางที่ 9 วิธีออกข้อสอบโดยบุคคลากรกลุ่มใดนั้นจะเห็นได้ว่า กลุ่มครูผู้สอนออกข้อสอบเองเกือบทั้งหมด มีเป็นส่วนน้อยที่คณะกรรมการของโรงเรียนออกข้อสอบ และครูที่สอนรายวิชาเดียวกันออกข้อสอบ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 การให้ระดับคะแนนแก่นักเรียนในแต่ละรายวิชาของหมวดวิชาต่างๆ

หมวดวิชา กลุ่มผู้ให้ระดับคะแนน	หมวดวิชา								รวม	ลำดับที่
	ภาษาไทย	สังคมศึกษา	พละศึกษา	วิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์	ภาษาอังกฤษ	ศิลปะศึกษา	ศิลปปฏิบัติ		
อาจารย์ผู้สอน	4	3	4	5	4	4	3	3	30	1
หัวหน้าหมวดวิชา	1	2	1	1	1	1	-	-	7	2
เจ้าหน้าที่วัดผล	-	2	-	-	1	-	1	1	5	4
คณะกรรมการของโรงเรียน	1	1	1	1	1	-	-	-	5	4
คณะกรรมการกลุ่มโรงเรียน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	9
ผู้สอน เจ้าหน้าที่วัดผล และ หัวหน้าหมวดวิชา	1	-	-	-	-	-	-	-	1	7
ผู้สอนและหัวหน้าหมวดวิชา	1	-	-	1	2	1	-	1	6	3
คณะอาจารย์ในหมวด	-	1	-	-	-	1	-	-	2	6
คณะอาจารย์ในหมวด และ เจ้าหน้าที่วัดผล	-	-	-	-	1	-	-	-	1	7

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ จากคำตอบของหัวหน้าหมวดวิชาว่าในการให้ระดับคะแนนแก่นักเรียน อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้ให้ระดับคะแนนเกือบทั้งหมด รองลงมาคือหัวหน้าหมวดวิชา และผู้สอนร่วมกับหัวหน้าหมวดวิชา ตามลำดับ ส่วนคณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียนนั้นไม่ได้เป็นผู้ให้ระดับคะแนนเลย

ตารางที่ 11 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าหมวดวิชา ภาษาไทย

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ไม่ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่
1. ความร่วมมือของอาจารย์ภายในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	1.83	.41	-	15
2. การนิเทศอาจารย์ในหมวดให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	1.83	.75	-	15
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา	2.50	.55	-	2
4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมอาจารย์ให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.50	1.29	2	2
5. ความเข้าใจของอาจารย์ที่จะปฏิบัติตามหลักสูตรในหมวดวิชาของท่าน	2.00	.63	-	14
6. การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่างในหมวดวิชาของท่าน	2.50	.58	-	2
7. ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชากับหลักสูตรที่กำหนดให้สอน	2.17	.75	-	9
8. การเปิดสอนรายวิชาต่างๆตามโปรแกรม	2.17	.41	-	9
9. การเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชาของท่าน	2.50	.55	-	2
10. ความเพียงพอของจำนวนอาจารย์กับจำนวนวิชาที่เปิดสอน	2.50	.84	-	2
11. ความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่สอนในแต่ละรายวิชา	2.17	.75	-	9
12. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรแต่ละรายวิชา	2.17	.41	-	9
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียนในหมวดวิชาของท่าน	2.50	.84	-	2
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา	2.67	.52	-	1
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการของหมวดวิชา	2.50	.55	1	2
16. ความรู้ความสามารถของอาจารย์ในการจัดระดับคะแนน	2.14	.38	-	13

จากตารางที่ 11 จะเห็นได้ว่าในหมวดวิชาภาษาไทยนั้นมีปัญหาที่อยู่ในระดับสูง 8 ปัญหา มีปัญหาที่มีค่าปัญหาสูงที่สุดคือ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา ส่วนปัญหาที่อยู่ในระดับรองลงมา มีปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา การรวมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนา หรืออบรมอาจารย์ให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่างๆ การเปิดวิชาเลือก ความเพียงพอของจำนวนอาจารย์กับจำนวนวิชาที่เปิดสอน ความเพียงพอของจำนวนแบบเรียน และการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการ เป็นที่น่าสังเกตว่า ปัญหาเกี่ยวกับการรวมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมอาจารย์ให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่นั้น มีการกระจายของค่าตอบมาก เห็นได้จากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าถึง 1.29

คุรุวิทยาลัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 12 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าหมวดวิชาสังคมศึกษา

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ไม่ใช้ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่
1. ความร่วมมือของอาจารย์ภายในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	2.17	.75	-	13
2. การนิเทศอาจารย์ในหมวดให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.17	.41	-	13
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา	2.33	.82	-	10
4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	3.00	.71	1	3
5. ความเข้าใจของอาจารย์ที่จะปฏิบัติตามหลักสูตรในหมวดวิชาของท่าน	2.00	.63	-	15
6. การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่างๆในหมวดวิชาของท่าน	2.00	.63	-	15
7. ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชากับหลักสูตรที่กำหนดให้สอน	2.67	.82	-	5
8. การเปิดสอนรายวิชาต่างๆตามโปรแกรม	2.83	.75	-	4
9. การเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชาของท่าน	2.50	.55	-	9
10. ความเพียงพอของจำนวนอาจารย์กับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวด	3.33	.82	-	2
11. ความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่สอนในแต่ละรายวิชา	2.67	.52	-	5
12. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรในแต่ละรายวิชา	2.33	.52	-	10
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียนในหมวดวิชาของท่าน	2.67	.82	-	5
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา	3.50	.55	-	1
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางค่านิยมวิชาการของหมวดวิชา	2.60	.55	2	8
16. ความรู้ความสามารถของอาจารย์ในการจัดระดับคะแนน	2.33	.82	-	10

จากตารางที่ 12 จะเห็นได้ว่า ในหมวดวิชาสังคมศึกษามีปัญหาที่อยู่ในระดับสูงมากที่สุดและสูงมากรวมกัน 8 ปัญหา ปัญหาที่มีค่าปัญหาสูงสุดคือ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของจำนวนอาจารย์กับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวด การรวมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมอาจารย์ให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ และการเปิดสอนรายวิชาต่างๆตามโปรแกรม ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 13 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ไม่โดยลำดับ	
			ปฏิบัติ	ที่
1. ความร่วมมือของอาจารย์ภายในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	1.67	.82	-	14
2. การนิเทศอาจารย์ในหมวดให้เกิดความรูความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	1.67	.52	-	14
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา	1.83	.98	-	12
4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาอาจารย์ให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.67	.58	3	2
5. ความเข้าใจของอาจารย์ที่จะปฏิบัติตามหลักสูตรในหมวดวิชาของท่าน	2.00	.63	-	11
6. การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่างๆในหมวดวิชาของท่าน	2.17	.75	-	7
7. ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน	2.17	.75	-	7
8. การเปิดสอนรายวิชาต่างๆตามโปรแกรม	2.50	.84	-	4
9. การเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชาของท่าน	3.00	1.09	-	1
10. ความเพียงพอของจำนวนอาจารย์กับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวด	2.67	.52	-	2
11. ความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่ทำการสอนในแต่ละรายวิชา	1.67	.52	-	14
12. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรในแต่ละรายวิชา	2.17	.75	-	7
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียนในหมวดวิชาของท่าน	2.50	.55	-	4
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา	2.33	1.03	-	6
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการของหมวดวิชา	2.17	.41	-	7
16. ความรู้ความสามารถของอาจารย์ในการจัดระดับคะแนน	1.83	.75	-	12

จากตารางที่ 13 จะเห็นได้ว่า ในหมวดวิชาศึกษานามัย มีปัญหาอยู่ในระดับสูง 5 ปัญหา ปัญหาที่มีค่าปัญหาสูงสุดได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับการเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชา รองลงมาคือ ปัญหาเกี่ยวกับการรวมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมอาจารย์ให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ ความเพียงพอของจำนวนอาจารย์กับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวด และเปิดสอนรายวิชาต่างๆตามโปรแกรม ตามลำดับ

เป็นที่น่าสังเกตว่า ปัญหาการเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชา และการจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชานั้น มีการกระจายของค่าคอมมาก จะเห็นได้จาก ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าถึง 1.09 และ 1.03

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 14 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าหมวดวิชาวิทยาศาสตร์

ปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	ไม่ได้ปฏิบัติ	ลำดับที่
1. ความร่วมมือของอาจารย์ภายในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	1.71	.49	-	15
2. การนิเทศอาจารย์ในหมวดให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	1.71	.49	-	15
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา	2.86	.69	-	1
4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมอาจารย์ให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.60	.89	2	3
5. ความเข้าใจของอาจารย์ที่จะปฏิบัติตามหลักสูตรในหมวดวิชาของท่าน	1.71	.49	-	13
6. การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่างๆในหมวดวิชาของท่าน	2.14	.38	-	10
7. ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน	2.29	.49	-	8
8. การเปิดสอนรายวิชาต่างๆตามโปรแกรม	2.43	.79	-	6
9. การเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชาของท่าน	2.57	.53	-	4
10. ความเพียงพอของจำนวนอาจารย์กับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวด	2.14	.69	-	10
11. ความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชา	1.71	.49	-	13
12. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรในแต่ละรายวิชา	2.29	.49	-	8
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียนในหมวดวิชาของท่าน	2.43	.98	-	6
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา	2.86	.69	-	1
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางค่านิชาการของหมวดวิชา	2.57	.53	-	4
16. ความรู้และความสามารถของอาจารย์ในการจัดระดับคะแนน	1.85	.63	-	12

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่าในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ปัญหาที่อยู่ในระดับสูงมี 5 ปัญหา ปัญหาที่มีค่าปัญหาสูงสุดคือ ปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับ และการจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับการร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมอาจารย์ให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ การเปิดวิชาเลือก และการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางค่านิชาการของหมวดวิชา ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้ามหาวิทยาลัย

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ไม่ ได้ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่
1. ความร่วมมือของอาจารย์ภายในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	1.86	.69	-	12
2. การนิเทศอาจารย์ในหมวดให้เกิดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.14	.90	-	8
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา	2.43	1.27	-	4
4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมอาจารย์ให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.83	1.17	4	2
5. ความเข้าใจของอาจารย์ที่จะปฏิบัติตามหลักสูตรในหมวดวิชาของท่าน	1.86	.90	-	12
6. การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่างๆในหมวดวิชาของท่าน	2.29	1.38	-	5
7. ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน	1.86	.90	-	12
8. ular เปิดสอนรายวิชาต่างๆตามโปรแกรม	2.57	1.27	-	3
9. การเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชาของท่าน	2.29	.95	-	5
10. ความเพียงพอของจำนวนอาจารย์กับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวด	2.14	.69	-	8
11. ความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่สอนในแต่ละรายวิชา	1.57	.79	-	16
12. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรในแต่ละหมวดวิชา	2.00	.82	-	10
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียนในหมวดวิชาของท่าน	1.86	.90	-	12
14. การจัดอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา	2.29	1.11	-	5
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางค่านิยมวิชาการของหมวดวิชา	3.00	1.29	-	1
16. ความรู้ความสามารถของอาจารย์ในการจัดระดับคะแนน	2.00	.82	-	10

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่า ในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ ปัญหาที่อยู่ในระดับสูงมาก มี 3 ปัญหา ปัญหาที่มีค่าปัญหาสูงสุดคือ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางคานวิชาการของหมวดวิชา รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับการร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมอาจารย์ให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ และการเปิดสอนรายวิชาต่างๆตามโปรแกรม ตามลำดับ

เป็นที่น่าสังเกตว่า ปัญหาข้อที่ 3, 4, 6, 8, 14 และ 15 มีการกระจายของคำตอบมาก เห็นได้จากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าถึง 1.27, 1.17, 1.38, 1.27, 1.11 และ 1.29 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 ปัญหาการใช้หลักสูตรของมหาวิทยาลัยภาษาอังกฤษ

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ไม่ได้ปฏิบัติ	ลำดับที่
1. ความร่วมมือของอาจารย์ในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	2.50	.84	-	6
2. การนิเทศอาจารย์ในหมวดให้เกิดความรู้อย่างเข้าใจหลักสูตร	1.83	.41	-	16
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา	2.50	1.05	-	6
4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนในการจัดประชุมสัมมนาหรืออบรมอาจารย์ให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.25	.50	2	12
5. ความเข้าใจของอาจารย์ที่จะปฏิบัติตามหลักสูตรในหมวดวิชาของท่าน	2.00	.00	-	13
6. การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่างๆในหมวดวิชาของท่าน	2.33	.52	-	10
7. ความเพียงพอของเวลาเกี่ยวกับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน	2.33	.52	-	10
8. การเปิดสอนรายวิชาต่างๆตามโปรแกรม	2.50	.55	-	6
9. การเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชาของท่าน	2.00	.00	-	13
10. ความเพียงพอของจำนวนอาจารย์กับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวด	2.83	.75	-	3
11. ความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่สอนในแต่ละรายวิชา	2.00	.00	-	13
12. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรในแต่ละหมวดวิชา	2.67	.52	-	4
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียนในหมวดวิชาของท่าน	3.00	.89	-	1
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา	3.00	1.09	-	1
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางค่านิยมของการของมหาวิทยาลัย	2.60	1.14	1	5
16. ความรู้ความสามารถของอาจารย์ในการจัดระดับคะแนน	2.50	.55	-	6

จากตารางที่ 16 จะเห็นได้ว่า ในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ มีปัญหาที่อยู่ในระดับสูงมาก 9 ปัญหา ปัญหาที่มีค่าปัญหาสูงสุด คือปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียนในหมวดวิชา และการจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา รองลงมาคือ ปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของจำนวนครู กับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวดวิชา, ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตร และการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางค่านิยมวิชาการของหมวดวิชาตามลำดับ

เป็นที่น่าสังเกตว่า ปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา และการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางค่านิยมวิชาการของหมวดวิชา มีการกระจายของคำตอบมาก เห็นได้จากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีค่าถึง 1.๕5, 1.๐9 และ 1.14 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 17 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าหมวดวิชาศิลปศึกษา

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ไม่ได้ปฏิบัติ	ลำดับที่
1. ความร่วมมือของอาจารย์ภายในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	1.25	.05	-	15
2. การนิเทศอาจารย์ในหมวดให้เกิดความรู้อย่างเข้าใจหลักสูตร	1.50	.58	-	14
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา	1.75	.50	-	10
4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมอาจารย์ให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.25	1.26	-	3
5. ความเข้าใจของอาจารย์ที่จะปฏิบัติตามหลักสูตรในหมวดวิชาของท่าน	2.00	.82	-	6
6. การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่างๆในหมวดวิชาของท่าน	2.00	.00	-	6
7. ความเพียงพอของเวลา กับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน	1.75	.50	-	10
8. การเปิดสอนรายวิชาต่างๆตามโปรแกรม	2.00	.00	-	6
9. การเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชาของท่าน	2.25	.96	-	3
10. ความเพียงพอของจำนวนอาจารย์กับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวด	2.50	1.00	-	1
11. ความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่สอนในแต่ละรายวิชา	1.25	.50	-	15
12. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรในแต่ละรายวิชา	1.75	.50	-	10
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียนในหมวดวิชาของท่าน	2.50	1.29	-	1
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา	2.00	.82	-	6
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้านวิชาการของหมวดวิชา	2.25	.96	-	3
16. ความรู้ความสามารถของอาจารย์ในการจัดระดับคะแนน	1.75	.50	-	10

จากตารางที่ 17 จะเห็นได้ว่า ในหมวดวิชาศิลปศึกษามีปัญหาที่อยู่ในระดับสูงมาก 2 ปัญหาคือ ปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของจำนวนอาจารย์กับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวด และความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียน เป็นที่น่าสังเกตว่า ปัญหาเกี่ยวกับการรวมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมอาจารย์ให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ ความเพียงพอของจำนวนอาจารย์กับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวด และความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียนในหมวดวิชา มีการกระจายของคำตอบมาก ดังจะเห็นได้จากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าถึง 1.26, 1.00, และ 1.29 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 ปัญหาการใช้หลักสูตรของหัวหน้าหมวดวิชาศิลปปฏิบัติ

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ไม่ได้ปฏิบัติ	ลำดับที่
1. ความร่วมมือของอาจารย์ภายในหมวดเพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	1.80	.84	-	14
2. การนิเทศอาจารย์ในหมวดให้เกิดความรู้ความเข้าใจหลักสูตร	1.40	.55	-	16
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา	2.20	1.09	-	6
4. การร่วมกับกลุ่มโรงเรียนจัดการประชุมสัมมนาหรืออบรมอาจารย์ให้เข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.00	.00	4	9
5. ความเข้าใจของอาจารย์ที่จะปฏิบัติตามหลักสูตรในหมวดวิชาของท่าน	2.00	.71	-	9
6. การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่างๆในหมวดวิชาของท่าน	2.00	1.00	-	9
7. ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหาในแต่ละรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน	2.00	.71	-	19
8. การเปิดสอนรายวิชาต่างๆตามโปรแกรม	2.20	.84	-	6
9. การเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชาของท่าน	2.40	.55	-	4
10. ความเพียงพอของจำนวนอาจารย์กับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวด	2.40	1.14	-	4
11. ความรู้ความสามารถของอาจารย์ที่สอนในแต่ละรายวิชา	1.60	.55	-	15
12. ความสอดคล้องของประมวลการสอนกับหลักสูตรในแต่ละรายวิชา	2.20	.84	-	6
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียนในหมวดวิชาของท่าน	3.00	1.00	-	3
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา	3.20	.84	-	2
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางค่านิยมวิชาการของหมวดวิชา	3.25	.50	1	1
16. ความรู้ความสามารถของอาจารย์ในการจัดระดับคะแนน	2.00	.71	-	19

จากตารางที่ 18 จะเห็นได้ว่า ในหมวดวิชาศิลปปฏิบัติ ปัญหาที่อยู่ในระดับสูงมาก มี 3 ปัญหา ปัญหาที่มีค่าปัญหาสูงที่สุดคือปัญหาเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมที่ตั้งเสริมทางค่านิยม การของหมวดวิชา รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับการจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็นเพื่อใช้ใน แต่ละรายวิชา และความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียนในหมวดวิชา ตามลำดับ

เป็นที่น่าสังเกตว่า ปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของงบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานในหมวดวิชา การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชาต่างๆ ความเพียงพอของจำนวน อาจารย์กับจำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวด และความเพียงพอของแบบเรียนของนักเรียนใน หมวดวิชา มีการกระจายของคำตอบมาก เห็นได้จากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าถึง 1.09, 1.00, 1.14 และ 1.00 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หมวดวิชา	ภาษาไทย		สังคมศึกษา		พละนามัย		วิทยาศาสตร์		คณิตศาสตร์		ภาษาอังกฤษ		ศิลปศึกษา		ศิลปปฏิบัติ			
	ปัญหา	ระดับปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ความร่วมมือของอาจารย์ในหมวด เพื่อปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่			1.83	.41	2.17	.75	1.67	.82	1.71	.49	1.86	.69	2.50	.84	1.25	.50	1.80	.84
2. การนิเทศอาจารย์ในหมวดให้เกิด ความรู้อย่างเข้าใจหลักสูตรใหม่			1.83	.75	2.17	.41	1.67	.52	1.71	.49	2.14	.90	1.83	.41	1.50	.58	1.40	.55
3. ความเพียงพอของงบประมาณที่ได้ ในการดำเนินงานในหมวดวิชา			2.50	.55	2.33	.82	1.83	.48	2.86	.70	1.43	1.27	2.50	1.50	1.75	.50	2.50	1.10
4. การร่วมมือกับกลุ่มโรงเรียนจัดการ ประชุมอบรมให้เข้าใจหลักสูตรใหม่			2.50	1.29	3.00	.71	2.67	.58	2.60	.90	2.83	1.17	2.25	.50	2.25	1.26	2.00	.00
5. ความเข้าใจของอาจารย์ที่ปฏิบัติ ตามหลักสูตรใหม่ในหมวดวิชา			2.00	.63	2.00	.63	2.00	.63	1.71	.49	1.86	.90	2.00	.00	2.00	.82	2.00	.71
6. การจัดลำดับความต่อเนื่องของวิชา ต่างๆในหมวดวิชา			2.50	.55	2.00	.63	2.17	.75	2.14	.38	2.29	1.39	2.33	.52	2.00	.00	2.00	1.00
7. ความเพียงพอของเวลากับเนื้อหา ในแต่ละวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้สอน			2.17	.75	2.67	.82	2.17	.75	2.29	.49	1.86	.90	2.33	.52	1.75	.50	2.00	.71
8. การเปิดสอนรายวิชาต่างๆตามโปร แกรม			2.17	.41	2.83	.75	2.50	.83	2.43	.79	2.57	1.27	2.50	.55	2.00	.00	2.20	.84
9. การเปิดวิชาเลือกในหมวดวิชาของ ท่าน			2.50	.55	2.50	.55	3.00	1.10	2.57	.53	2.29	.95	2.00	.00	2.25	.96	2.40	.55

ปัญหา ระดับปัญหา	ภาษาไทย		สังคมศึกษา		พละนามัย		วิทยาศาสตร์		คณิตศาสตร์		ภาษาอังกฤษ		ศิลปศึกษา		ศิลปปฏิบัติ	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
10. ความเพียงพอของจำนวนอาจารย์กับ จำนวนวิชาที่เปิดสอนในหมวด	2.50	.84	3.33	.82	2.67	.52	2.14	.69	2.14	.69	2.83	.75	2.50	1.00	2.40	1.14
11. ความรู้ความสามารถของอาจารย์ผู้ สอนในแต่ละรายวิชา	2.17	.75	2.67	.52	1.67	.52	1.71	.49	1.57	.79	2.00	.00	1.25	.50	1.60	.55
12. ความสอดคล้องของประมวลการ สอนในแต่ละรายวิชา	2.17	.41	2.33	.52	2.17	.75	2.29	.49	2.00	.82	2.67	.52	1.75	.50	2.20	.84
13. ความเพียงพอของแบบเรียนของนัก เรียนในหมวดวิชาของท่าน	2.50	.84	2.67	.82	2.50	.55	2.43	.98	1.86	.90	3.00	.89	2.50	1.29	3.00	1.00
14. การจัดหาอุปกรณ์การสอนที่จำเป็น เพื่อใช้ในแต่ละรายวิชา	2.67	.52	3.50	.55	2.33	1.03	2.86	.89	2.26	1.11	3.00	1.10	2.00	.82	3.20	.84
15. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมทางด้าน วิชาการของหมวดวิชา	2.50	.55	2.60	.55	2.67	.41	2.57	.53	3.00	1.29	2.60	1.14	2.25	.96	3.25	.50
16. ความรู้ความสามารถของอาจารย์ ในการจัดระดับคะแนน	2.14	.38	2.39	.82	1.83	.75	1.85	.63	2.00	.82	2.50	.55	1.75	.50	2.00	.71

จากตารางที่ 19 จะเห็นได้ว่า

- ปัญหาข้อที่ 1 หมวดวิชาภาษาอังกฤษมีปัญหาสูงที่สุด
- ปัญหาข้อที่ 2 ไม่มีหมวดวิชาใดมีค่าปัญหาถึง 2.5 จึงถือว่าทุกหมวดวิชามีปัญหาเล็กน้อยหรือน้อยที่สุด
- ปัญหาข้อที่ 3 หมวดวิชาวิทยาศาสตร์มีปัญหาสูงที่สุด นอกจากนั้นหมวดวิชาภาษาไทยและหมวดวิชาภาษาอังกฤษก็ปัญหาอยู่ในระดับสูงเช่นกัน
- ปัญหาข้อที่ 4 หมวดวิชาสังคมศึกษามีปัญหาสูงที่สุด นอกจากนั้นหมวดวิชาภาษาไทย, ศึกษานามัย, วิทยาศาสตร์, คณิตศาสตร์ ก็มีปัญหาอยู่ในระดับสูงเช่นกัน
- ปัญหาข้อที่ 5 ไม่มีหมวดวิชาใดมีค่าปัญหาถึง 2.5 จึงถือว่าทุกหมวดวิชามีปัญหาเล็กน้อยหรือน้อยที่สุด
- ปัญหาข้อที่ 6 หมวดวิชาภาษาไทยมีปัญหาสูงที่สุด
- ปัญหาข้อที่ 7 หมวดวิชาสังคมศึกษามีปัญหาสูงที่สุด
- ปัญหาข้อที่ 8 หมวดวิชาสังคมศึกษามีปัญหาสูงที่สุด นอกจากนั้นหมวดวิชาคณิตศาสตร์ และหมวดวิชาภาษาอังกฤษก็ปัญหาอยู่ในระดับสูงเช่นกัน
- ปัญหาข้อที่ 9 หมวดวิชาศึกษานามัยมีปัญหาสูงที่สุด นอกจากนั้นหมวดวิชาภาษาไทย หมวดวิชาสังคมศึกษา และหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ ก็มีปัญหาอยู่ในระดับสูงเช่นกัน
- ปัญหาข้อที่ 10 หมวดวิชาสังคมศึกษามีปัญหาสูงที่สุด นอกจากนั้นหมวดวิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาศึกษานามัย หมวดวิชาภาษาไทย และหมวดวิชาศิลปศึกษาก็มีปัญหาสูงรองลงมาตามลำดับ
- ปัญหาข้อที่ 11 หมวดวิชาสังคมศึกษามีปัญหาสูงที่สุด
- ปัญหาข้อที่ 12 หมวดวิชาภาษาอังกฤษมีปัญหาสูงที่สุด
- ปัญหาข้อที่ 13 หมวดวิชาภาษาอังกฤษและหมวดวิชาศิลปปฏิบัติมีปัญหาสูงที่สุด นอกจากนั้นหมวดวิชาสังคมศึกษา หมวดวิชาภาษาไทย หมวดวิชาศึกษานามัย และหมวดวิชาศิลปศึกษาก็ปัญหานี้อยู่ในระดับสูงเช่นกัน

ปัญหาข้อที่ 14 หมวดวิชาสังคมศึกษามีปัญหาสูงที่สุด นอกจากนั้นหมวดวิชาศิลปปฏิบัติ หมวดวิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ และหมวดวิชาภาษาไทยก็มีปัญหานี้อยู่ในระดับสูงเช่นกัน

ปัญหาข้อที่ 15 หมวดวิชาศิลปปฏิบัติมีปัญหาสูงที่สุด นอกจากนั้นหมวดวิชาคณิตศาสตร์ หมวดวิชาภาษาอังกฤษ หมวดวิชาสังคมศึกษา หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ และหมวดวิชาภาษาไทย ก็มีปัญหานี้อยู่ในระดับสูงเช่นกัน

ปัญหาข้อที่ 16 หมวดวิชาภาษาอังกฤษมีปัญหาสูงที่สุด เมื่อพิจารณาโดยรวมจะเห็นได้ว่าหมวดวิชาสังคมศึกษามีปัญหาสูงสุดในหลายข้อปัญหามากกว่าหมวดวิชาอื่น รองลงมาคือหมวดวิชาภาษาอังกฤษ และหมวดวิชาศิลปปฏิบัติตามลำดับ

ตอนที่ 4 โครงการปรับปรุงในหมวดวิชา

หัวหน้าหมวดวิชาต่างๆ ได้ขอเสนอแนะที่จะช่วยให้หลักสูตรใหม่โดยลึกลงไปในประเด็นต่างๆดังต่อไปนี้

1. ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของเร่งผลิตเอกสารหลักสูตร คือ หลักสูตร โครงการสอน ประมวลการสอน คู่มือครู แบบเรียน และหนังสือประกอบการเรียน ให้พอเพียงโดยเร็วที่สุด

2. ควรเพิ่มจำนวนบุคลากร ซึ่งประกอบด้วยอาจารย์ผู้สอน และเจ้าหน้าที่ต่างๆ ให้เพียงพอกับรายวิชาที่จะเปิดสอน และการบริหารหลักสูตร

3. ควรจัดให้มีการอบรมอาจารย์ผู้สอน และเจ้าหน้าที่ต่างๆ เกี่ยวกับหลักสูตรใหม่ให้ทั่วถึงโดยเร็วที่สุด

4. ควรจัดหาสถานที่และอุปกรณ์การสอนให้เหมาะสมกับการเปิดสอนรายวิชาต่างๆในหลักสูตรใหม่ สถานที่และอุปกรณ์การสอนที่ควรเร่งรีบจัดหาอันคือสถานที่ และอุปกรณ์การสอนในหมวดวิชาพละนันทนัย เพราะหมวดวิชาพละนันทนัยไม่เคยเปิดสอนในระ

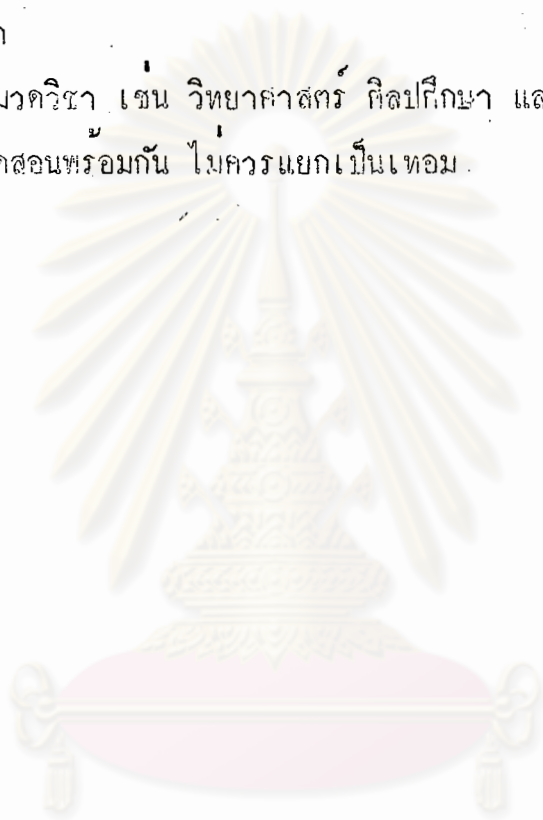

คัมมัธยมศึกษาคอนปลายมาก่อน

5. การตัดสินผลการสอบ ควรจะตัดสินโดยกำหนดให้ไต่ลาระดับคะแนนเฉลี่ย ไม่ต่ำกว่า 2.00

6. ควรมีข้อสอบมาตรฐาน ไม่ควรให้แต่ละโรงเรียนออกข้อสอบเอง ทำให้มาตรฐานการศึกษาตกต่ำ

7. ในบางหมวดวิชา เช่น วิทยาศาสตร์ ศิลปะศึกษา และศิลปะปฏิบัติ การสอน ทฤษฎีและปฏิบัติควร เปิดสอนพร้อมกัน ไม่ควรแยกเป็นเทอม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 5 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอน มีรายละเอียดดังต่อไปนี้
 ตารางที่ 20 วิธีสอนที่อาจารย์ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายใช้

วิธีสอน	จำนวนอาจารย์ในหมวดวิชา									ลำดับที่
	ภาษาไทย	สังคมศึกษา	พละงาน	วิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์	ภาษาอังกฤษ	ศิลปะศึกษา	ศิลปปฏิบัติ	รวม	
การบรรยาย	13	13	12	12	12	11	1	8	82	1
การแบ่งกลุ่มคนควา	11	9	8	4	2	7	1	6	48	3
การปฏิบัติการในห้องทดลอง	-	-	2	11	-	-	-	3	16	10
การฝึกทักษะ	13	-	11	3	10	10	2	3	52	2
การอภิปราย	5	12	8	6	3	4	-	5	43	4
การแสดงบทบาทสมมติ	3	-	4	-	-	3	-	-	10	12
การแก้ปัญหา	4	4	5	6	9	2	1	-	31	6
การสอนแบบสืบสวนสอบสวน	-	-	1	3	1	1	-	-	6	13
การฝึกปฏิบัติ	4	2	12	6	2	6	2	5	39	5
การศึกษานอกสถานที่	1	4	5	5	-	1	-	4	20	8
การสาธิต	2	3	8	7	1	-	1	3	25	7
การให้ทองจำ	6	1	-	-	3	7	-	-	17	9
การสอนแบบโครงการ	-	-	2	4	-	2	1	3	12	11

จากตารางที่ 20 จะเห็นได้ว่า การบรรยายเป็นวิธีสอนที่อาจารย์ใช้มากที่สุด รองลงมาคือการฝึกทักษะ การแบ่งกลุ่มคนควาและการอภิปราย ตามลำดับ

ตารางที่ 21 ความเพียงพอของเอกสารเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรในมหาวิทยาลัยต่างๆ

89

เอกสาร	หลักสูตร			คู่มือหลักสูตร			ประมวลการ-สอน			โครงการสอน			แบบเรียน			หนังสืออ่านประกอบ			คู่มือการประ-เป็นผลการเรียน		
	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่พอ	เพียงพอ	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่พอ	เพียงพอ	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่พอ	เพียงพอ	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่พอ	เพียงพอ	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่พอ	เพียงพอ	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่พอ	เพียงพอ	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่พอ	เพียงพอ
ภาษาไทย	3	8	2	7	4	2	9	3	1	10	1	2	-	7	6	-	10	3	7	3	3
สังคมศึกษา	-	8	5	1	10	2	5	7	1	1	9	3	1	4	8	1	10	2	4	6	3
พลานามัย	-	6	6	2	6	4	3	6	3	1	5	6	1	6	5	1	8	2	2	6	4
วิทยาศาสตร์	-	8	4	3	7	2	1	7	4	-	4	8	-	8	4	-	11	1	4	6	2
คณิตศาสตร์	1	7	5	2	6	5	2	7	4	3	6	4	-	6	7	2	8	3	4	5	4
ภาษาอังกฤษ	1	3	8	4	4	4	3	5	4	3	2	7	-	6	6	3	3	6	3	5	4
ศิลปศึกษา	-	2	1	1	1	1	-	2	1	-	1	2	3	-	-	1	2	-	2	1	-
ศิลปปฏิบัติ	-	8	1	3	5	-	-	4	4	-	3	5	-	4	4	-	3	5	3	5	-
รวม	5	50	32	23	43	20	27	43	18	21	33	32	9	41	36	11	57	17	29	36	20

จากตารางที่ 21 จะเห็นได้ว่า อาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่า เอกสารทุกประเภทยังมีไม่เพียงพอ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นว่า หลักสูตรและแบบเรียนมีปัญหาน้อยกว่าเอกสารประเภทอื่น เพราะวาสวนใหญ่จะตอบว่า มีเพียงพอ หรือ มีแต่ไม่เพียงพอ มีเป็นส่วนน้อยที่ตอบว่า ไม่มีเลย ส่วนเอกสารอื่น ๆ ได้แก่ คู่มือหลักสูตร ประมวลการสอน โครงการสอน หนังสืออ่านประกอบและคู่มือประเมินผลการเรียนนั้น ส่วนใหญ่จะตอบว่าไม่มีเลย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 ความเพียงพอของสถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอน และวัสดุอุปกรณ์ ในหมวดวิชาภาษาไทย

สถานที่และวัสดุอุปกรณ์	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
ห้องปฏิบัติการทางภาษา	11	1	1
แผ่นเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง	8	4	1
เทปและเครื่องเล่นเทป	6	6	1
แผ่นภาพใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	11	1	1
ทุนจำลอง	10	2	1
สไลด์	12	-	1
รวม	58	14	6

จากตารางที่ 22 จะเห็นได้ว่า ในหมวดวิชาภาษาไทยขาดสถานที่และวัสดุอุปกรณ์เป็นอย่างมาก โดยเฉพาะห้องปฏิบัติการทางภาษาส่วนใหญ่ไม่มีเลย วัสดุอุปกรณ์การสอน เป็นต้นว่าแผ่นเสียง และเครื่องเล่นแผ่นเสียง แผ่นภาพใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ ทุนจำลอง และสไลด์ ส่วนใหญ่ตอบว่าไม่มีเลย

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 23 ความเพียงพอของสถานที่ที่ใช้ในการเรียนการสอน และวัสดุอุปกรณ์ในมหาวิทยาลัย สังกศศึกษา

สถานที่และวัสดุอุปกรณ์	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
ห้องสังคศึกษา	8	3	2
แผนภาพใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	6	6	1
สไลด์	8	4	1
หุ่นจำลอง	9	4	-
เทปและเครื่องเล่นเทป	9	3	1
ภาพยนตร์	11	2	-
แผนที่	-	7	6
ลูกโลก	-	11	2
ฟิล์มสตริป	10	2	1
แผนภูมิ	4	8	2
รวม	65	50	16

จากตารางที่ 2ก จะเห็นได้ว่า ในมหาวิทยาลัยสังคศึกษา ชาติแคลนสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์มาก เช่นเดียวกัน คำตอบว่า "ไม่มีเลย" และ "มีแต่ไม่เพียงพอ" มีเป็นส่วนใหญ่ คำตอบว่า "มีเพียงพอ" มีน้อยมาก ในจำนวนเหล่านี้ เป็นที่เห็นได้ชัดว่า หุ่นจำลอง และภาพยนตร์นี้ ไม่มีผู้ใดตอบว่า "มีเพียงพอเลย" และคำตอบว่า "ไม่มีเลย" มีเป็นจำนวนมากกว่าคำตอบว่า "มีแต่ไม่เพียงพอ" อย่างเห็นได้ชัด แะคงว่าหุ่นจำลอง และภาพยนตร์ชาติแคลนมาก

ตารางที่ 24 ความเพียงพอของสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ในหมวดวิชาพลานามัย

สถานที่และวัสดุอุปกรณ์	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
โรงพลศึกษา (โรงยิม)	8	2	2
สนาม	-	9	3
สนามบาสเกตบอล	2	6	4
สนามแบดมินตัน	5	5	2
สนามวอลเลย์บอล	10	2	-
สนามแฮนด์บอล	1	-	-
เบาะยูโด	1	-	-
เวทีมวยไทย - สากล	1	-	-
สไลด์	10	2	-
หุ่นจำลอง	8	2	2
โต๊ะบิงปอง	2	4	4
อุปกรณ์ต่างๆในการฝึกกรีฑา	1	9	2
อุปกรณ์ต่างๆในการฝึกกีฬา	-	9	3
อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกกิจกรรมเข้าจังหวะ	4	6	2
รวม	53	56	24

จากตารางที่ 24 จะเห็นว่า ในหมวดวิชาพลานามัยขาดแคลนสถานที่และวัสดุอุปกรณ์เช่นเดียวกัน สถานที่ที่หมวดวิชาพลานามัยขาดมากคือ สนามวอลเลย์บอล เพราะส่วนใหญ่ตอบว่าไม่มีเลย คำตอบว่า "มีเพียงพอ" ไม่มี รองลงมาคือโรงพลศึกษา(โรงยิม) และอุปกรณ์ที่หมวดวิชาพลานามัยขาดมาก คือสไลด์ เพราะส่วนใหญ่ตอบว่าไม่มีเลย คำตอบ "มีเพียงพอ"ไม่มีเช่นเดียวกัน รองลงมาคือ หุ่นจำลอง ส่วนอุปกรณ์อื่นๆได้แก่อุปกรณ์ในการฝึกกีฬา, กรีฑา และกิจกรรมเข้าจังหวะนั้น ส่วนใหญ่ตอบว่า "มีแต่ไม่เพียงพอ"

ตารางที่ 25 ความเพียงพอของสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์

สถานที่และวัสดุอุปกรณ์	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
ห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์	-	10	2
ห้องเรียนที่มีโต๊ะเก้าอี้	2	8	2
เครื่องมือและวัสดุสำหรับทดลองฟิสิกส์	2	9	1
เครื่องมือและวัสดุสำหรับทดลองชีววิทยา	-	7	5
เครื่องมือและวัสดุสำหรับทดลองเคมี	-	8	4
รวม	4	42	14

จากตารางที่ 25 จะเห็นได้ว่า สถานที่และวัสดุอุปกรณ์ในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ นั้น ส่วนใหญ่มีอยู่บ้างแต่ไม่เพียงพอ

ตารางที่ 26 ความเพียงพอของสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ในหมวดวิชาคณิตศาสตร์

สถานที่และวัสดุอุปกรณ์	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
ห้องคณิตศาสตร์	6	3	2
แผนภาพใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	9	1	1
ฟิล์มสตริบ	9	1	1
สไลด์	9	1	1
รูปทรงเรขาคณิตต่างๆ	4	6	1
รวม	37	12	6

จากตารางที่ 26 จะเห็นได้ว่าในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ขาดแคลนสถานที่และวัสดุอุปกรณ์อย่างมาก คำตอบว่า "มีเพียงพอ" มีน้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับคำตอบว่า "ไม่เพียงพอ" และ "มีแต่ไม่เพียงพอ" และเห็นได้อย่างชัดเจนว่า ส่วนใหญ่ตอบว่า "ไม่มีเลย"

ตารางที่ 27 ความเพียงพอของสถานที่ และวัสดุอุปกรณ์ในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ

สถานที่และวัสดุอุปกรณ์	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
ห้องปฏิบัติการทางภาษา	10	-	1
แผนภาพที่ใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	10	-	2
เทปและเครื่องเล่นเทป	2	7	3
ฟิล์มสตริป	10	-	2
แผ่นเสียงและเครื่องเล่นแผ่นเสียง	2	7	3
แผนภาพประกอบการเรียน	6	5	1
รวม	40	19	12

จากตารางที่ 27 จะเห็นได้ว่า หมวดวิชาภาษาอังกฤษขาดแคลนสถานที่และวัสดุอุปกรณ์มากเช่นเดียวกันเพราะส่วนใหญ่ตอบว่า "ไม่มีเลย" โดยเฉพาะห้องปฏิบัติการทางภาษา แผนภาพที่ใช้กับเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ และฟิล์มสตริป ขาดแคลนมากที่สุด

ในด้านความเพียงพอของสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ในหมวดวิชาศิลปศึกษานั้น มีอาจารย์ตอบแบบสอบถามกลับคืนมาเพียง 3 คน คำตอบของทั้ง 3 คนสรุปได้ว่า สถานที่และวัสดุอุปกรณ์ขาดแคลนเป็นอย่างมาก

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 28 ความเพียงพอของสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ ในหมวดวิชาศิลปปฏิบัติ

สถานที่และวัสดุอุปกรณ์	ไม่มีเลย	มีแต่ไม่เพียงพอ	มีเพียงพอ
โรงฝึกงาน	3	3	2
แปลงสาธิตทดลอง	2	3	3
เรือนเพาะชำ	1	4	2
ห้องปฏิบัติการในรายวิชาที่เปิดสอน	2	5	1
เครื่องมือปฏิบัติในรายวิชาที่เปิดสอน	1	6	1
วัสดุสำหรับฝึกงาน	1	6	1
เครื่องจักรกล	6	2	-
เครื่องมือโรงงาน	3	4	1
รวม	19	33	11

จากตารางที่ 28 จะเห็นได้ว่า สถานที่และอุปกรณ์ในหมวดวิชาศิลปปฏิบัติ ส่วนใหญ่เป็น ไม่เพียงพอ สถานที่ที่หมวดวิชาศิลปปฏิบัติขาดแคลนมากคือ ห้องปฏิบัติการ ในรายวิชาที่เปิดสอน ส่วนวัสดุที่ขาดแคลนมากที่สุดคือ เครื่องจักรกล

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 29 วิธีวัดผลวิชาต่างๆของอาจารย์ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

วิธีวัดผล	หมวดวิชา									รวม	ลำดับที่
	ภาษาไทย	สังคมศึกษา	พละศึกษา	วิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์	ภาษาอังกฤษ	ศิลปะศึกษา	ศิลปปฏิบัติ			
การสังเกต	10	10	9	8	11	10	1	3	62	3	
การสอบปากเปล่า	5	3	6	2	2	6	-	1	25	7	
การสอบภาคปฏิบัติ	4	3	12	11	2	6	3	6	47	4	
การตรวจผลงาน	11	13	12	11	11	10	2	5	75	1	
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย	9	5	8	5	6	8	-	2	43	6	
การสอบข้อเขียนแบบปรนัย	9	4	8	7	7	7	2	2	46	5	
การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย	11	12	8	9	10	11	1	6	68	2	

จากตารางที่ 29 จะเห็นได้ว่า วิธีวัดผลที่อาจารย์ใช้มากที่สุดคือ การตรวจผลงาน รองลงมาคือการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย การสังเกต และการสอบภาคปฏิบัติ ตามลำดับ ในหมวดวิชาต่างๆก็เน้นวิธีวัดผลที่แตกต่างกันออกไป เป็นที่น่าสังเกตว่า หมวดวิทยาศาสตร์ หมวดวิชาศิลปะศึกษา หมวดวิชาศิลปะปฏิบัติ เน้นการสอบภาคปฏิบัติ แต่หมวดวิชาภาษาอังกฤษเน้นการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย

ตารางที่ 30 การออกข้อสอบในหมวดวิชาต่างๆ

ผู้ออกข้อสอบ	หมวดวิชา									รวม	ลำดับที่
	ภาษาไทย	สังคมศึกษา	พละศึกษา	วิทยาศาสตร์	คณิตศาสตร์	ภาษาอังกฤษ	ศิลปะศึกษา	ศิลปปฏิบัติ			
ครูผู้สอน	12	13	12	12	11	11	3	7	81	1	
ครูที่สอนวิชาเดียวกัน	2	-	-	-	1	-	-	-	3	3	
คณะกรรมการของโรงเรียน	-	1	1	-	2	1	-	-	5	2	
คณะกรรมการของกลุ่มโรงเรียน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4	

จากตารางที่ 30 จะเห็นว่าครูผู้สอนเป็นผู้ออกข้อสอบเองเป็นส่วนใหญ่ มีบางหมวดวิชาเท่านั้นที่คณะกรรมการของโรงเรียนหรือครูที่สอนรายวิชาเดียวกันออกข้อสอบ

ตารางที่ 31 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาไทย

ปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	ลำดับ
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม	2.62	0.77	5
2. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.46	0.66	9
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่ใช้สอน	2.77	0.83	4
4. การใช้หลักสูตรใหม่มีไคแมงเนื้อหาวิชาวรรณคดีในวิชาภาษาไทยที่เป็นวิชาบังคับออกเป็นแต่ละรายวิชาอย่างชัดเจน	2.85	0.68	3
5. ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า	3.15	1.34	1
6. การสอนวิชาหลักภาษากับวรรณคดีให้สัมพันธ์กันตามที่หลักสูตรกำหนด	2.53	0.66	8
7. การกำหนดให้มีการฝึกทักษะทั้งสี่ในชั่วโมงการใช้ภาษา" ทุกคาบเวลา	2.62	0.77	5
8. ความเพียงพอของหนังสืออ่านประกอบในวิชาวรรณคดีของนักเรียนที่ห้องสมุดจัดบริการให้	3.15	0.80	1
9. การประเมินผลให้ครบทั้ง 4 ทักษะ	2.54	0.78	7
10. วิธีจัดระดับคะแนน	2.38	0.51	10
11. การตรวจสอบข้อสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด	2.15	0.55	11

จากตารางที่ 31 จะเห็นได้ว่า อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยภาษาไทยเห็นว่า มี ปัญหาอยู่ในระดับสูงมาก ๕ ปัญหา ปัญหาที่มีค่าปัญหาสูงที่สุดคือ ปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนคนควา และความเพียงพอของหนังสืออ่านประกอบ ในวิชาการรณคดีที่ห้องสมุดจัดบริการให้ รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับการที่หลักสูตรใหม่มีได้แบ่งเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่ใช้สอน และการกำหนดให้มีการฝึกทักษะทั้ง 4 ในชั่วโมงการใช้ภาษาตามลำดับ

อนึ่ง เป็นที่น่าสังเกตว่าค่าตอบของปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนคนควานั้นมีการกระจายมาก เห็นได้จากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีค่าถึง 1.34

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 32 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาสังคมศึกษา

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับ
1. การเขียนจุดมุ่งหมายในเชิงพฤติกรรม	2.53	0.52	5
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	1.92	0.49	8
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่สอน	2.23	0.93	6
4. ความซ้ำซ้อนของเนื้อหาในแต่ละรายวิชา	2.54	0.88	3
5. ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า	3.00	0.82	1
6. การสอนให้นักเรียนเข้าใจและรู้จักวิธีแก้ปัญหาของสังคม	2.54	0.52	3
7. การหาหลักฐานในสังคมมาใช้ในการสอนวิชาสังคมศึกษา	2.62	0.51	2
8. วิธีจัดระดับคะแนน	1.92	0.64	8
9. การตรวจรอบสอบ และการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด	2.08	0.76	7

จากตารางที่ 32 จะเห็นได้ว่า อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาสังคมศึกษาเห็นว่าในหมวดวิชาของตน มีปัญหาที่อยู่ในระดับสูงมาก 5 ปัญหา ปัญหาที่มีค่าปัญหาสูงสุด คือปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับการหาหลักฐานในสังคมมาใช้ในการสอนวิชาสังคมศึกษา การสอนให้นักเรียนเข้าใจและรู้จักวิธีแก้ปัญหาของสังคม และความซ้ำซ้อนของเนื้อหาในแต่ละรายวิชาตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 33 การใช้หลักสูตรของอาจารย์ในมหาวิทยาลัยนานาชาติ

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม	2.08	0.50	4
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	1.67	0.60	8
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่ใช้สอน	2.08	0.77	4
4. การเปิดวิชาบังคับเลือกและวิชาเลือกในมหาวิทยาลัยให้ถูกต้องและเหมาะสมกับจำนวนบุคลากร	2.42	0.85	3
5. ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนคนควา	2.50	0.50	1
6. ความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์และเครื่องกีฬาในแต่ละรายวิชาที่เปิดสอน	2.50	0.87	1
7. วิธีจัดระดับคะแนน	2.08	0.65	4
8. การตรวจสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด	1.91	0.36	7

จากตารางที่ 33 จะเห็นว่าอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยนานาชาติเห็นว่าในมหาวิทยาลัยของตนมีปัญหาที่อยู่ในระดับสูงมาเพียงสองปัญหาคือ ปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนคนควา และความเพียงพอของวัสดุอุปกรณ์ และเครื่องกีฬาในแต่ละรายวิชาที่เปิดสอน

ตารางที่ 34 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม	2.92	0.64	1
2. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.58	0.49	6
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่สอน	2.83	0.57	4
4. ความเป็นลำดับต่อเนื่องของเนื้อหาในวิชาวิทยาศาสตร์ ในแต่ละรายวิชา	2.42	0.47	8
5. ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนคนควา	2.92	0.47	1
6. การใช้เครื่องมือประกอบการสอนวิทยาศาสตร์	2.92	0.47	1
7. การสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ	2.83	0.40	4
8. วิธีจัดระดับคะแนน	2.50	0.50	7
9. การตรวจสอบข้อสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จ ตามกำหนด	2.42	0.62	8

จากตารางที่ 34 จะเห็นได้ว่าอาจารย์สอนในหมวดวิทยาศาสตร์เห็นว่า ในหมวดวิชาของตนมีปัญหาที่อยู่ในระดับสูงมาก 7 ปัญหา ปัญหาที่มีค่าปัญหาสูงสุด คือปัญหาเกี่ยวกับการเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนคนควา และการใช้เครื่องมือประกอบการสอน รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับการสอนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เนื้อหาวิชากับเวลาที่สอน และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ตามลำดับ

ตารางที่ 35 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาคณิตศาสตร์

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมในการสอนวิชาคณิตศาสตร์	2.46	0.64	4
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรในหมวดวิชาคณิตศาสตร์	2.31	0.71	6
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่ใช้สอน	2.46	0.85	4
4. ความรู้พื้นฐานของนักเรียนและการเกิดปัญหาในการเรียน	3.00	0.79	1
5. ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด	2.62	0.47	3
6. ความเพียงพอของเวลาที่ใช้ในการตรวจงานของนักเรียน	2.77	0.69	2
7. การได้รับความช่วยเหลือเมื่อมีอุปสรรคในการสอน	2.31	0.71	6
8. วิธีจัดระดับคะแนน	2.00	0.56	9
9. การตรวจสอบและหารจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด	2.15	0.55	8

จากตารางที่ 35 จะเห็นได้ว่าอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ เห็นว่า ในหมวดวิชาของตนมีปัญหาที่อยู่ในระดับสูงมาก 3 ปัญหา ปัญหาที่มีค่าปัญหาสูงสุด คือ ปัญหาเกี่ยวกับความรู้พื้นฐานของนักเรียนและการเกิดปัญหาในการเลือกเรียน รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของเวลาที่จะใช้ในการตรวจงาน ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนทำแบบฝึกหัด ตามลำดับ

ตารางที่ 36 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ

ปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	ลำดับที่
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม	2.42	0.47	5
2. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.33	0.75	7
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่สอน	2.42	0.75	5
4. การจัดเนื้อหาวิชาเพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	2.83	0.70	1
5. ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า	2.83	0.57	1
6. วิธีจัดระดับคะแนน	2.17	0.46	8
7. การตรวจสอบข้อสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด	1.92	0.36	9
8. การบังคับให้นักเรียนสอบผ่านในแต่ละรายวิชาก่อนที่จะเรียนรายวิชาอื่นต่อไป	2.67	0.61	4
9. การประเมินผลให้ครบทั้ง 4 ทักษะ	2.83	0.57	1

จากตารางที่ 36 จะเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาภาษาอังกฤษเห็นว่า ในหมวดวิชาของตน มีปัญหาสูงมาก 4 ปัญหา ปัญหาที่มีค่าปัญหาสูงสุด คือปัญหาที่เกี่ยวกับการจัดเนื้อหาวิชาเพื่อให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า และการประเมินผลให้ครบทั้ง 4 ทักษะ รองลงมา คือ ปัญหาเกี่ยวกับการบังคับให้นักเรียนสอบผ่านในแต่ละรายวิชาก่อนที่จะเรียนวิชาอื่นต่อไป

ตารางที่ 37 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ในหมวดวิชาศิลปศึกษา

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่
1. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม	2.33	0.47	5
2. ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.33	0.47	5
3. เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่ใช้สอน	3.33	0.47	1
4. ความสัมพันธ์ของเนื้อหาวิชาที่ศิลปในท้องถิ่น	3.00	0.81	3
5. ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า	3.33	0.47	1
6. การเปิดสอนรายวิชาตามความถนัดและความสนใจของนักเรียน	2.33	0.47	5
7. การใช้วัสดุต่างๆในท้องถิ่นให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน	3.00	0.81	3
8. วิธีจัดระดับคะแนน	2.33	0.47	5
9. การตรวจสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตามกำหนด	2.00	0.00	9

จากตารางที่ 37 จะเห็นได้ว่า อาจารย์ผู้สอนในหมวดวิชาศิลปศึกษาเห็นว่าในหมวดวิชาของตน มีปัญหาที่อยู่ในระดับสูงมาก 4 ปัญหา ปัญหาที่มีค่าปัญหาสูงสุดคือ ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่ใช้สอน และความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนค้นคว้า รองลงมาคือ ปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเนื้อหาวิชาที่ศิลปในท้องถิ่น การใช้วัสดุต่างๆในท้องถิ่นให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

ตารางที่ 38 ปัญหาการใช้หลักสูตรของอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยศิลปปฏิบัติ

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ลำดับที่
1. การให้การสนับสนุนของผู้บริหารต่อการเปิดสอนวิชาชีพ ในโรงเรียน	2.38	0.69	7
2. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร	2.75	0.44	3
3. การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม	2.63	0.84	5
4. การเปิดสอนวิชาชีพต่างๆ เพื่อสนองความต้องการของ ท้องถิ่น	2.75	0.66	3
5. ความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ	3.00	0.50	1
6. จำนวนนักเรียนที่เลือกเรียนในแต่ละรายวิชา	3.00	0.50	1
7. การนำทรัพยากรในท้องถิ่นมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อ การเรียนการสอน	2.50	0.71	6
8. วิธีจัดระดับคะแนน	2.13	0.77	8
9. การตรวจสอบและการจัดระดับคะแนนให้เสร็จตาม กำหนด	1.75	0.66	9

จากตารางที่ 38 จะเห็นได้ว่า อาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยศิลปปฏิบัติเห็นว่าใน
มหาวิทยาลัยของตน มีปัญหาที่อยู่ในระดับสูงมาก 6 ปัญหา ปัญหาที่มีค่าปัญหาสูงสุดคือ ปัญหา
เกี่ยวกับความเพียงพอของเวลาที่จะให้นักเรียนฝึกปฏิบัติ และจำนวนนักเรียนที่เลือกเรียน
ในแต่ละรายวิชา รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตร -
การเปิดสอนวิชาชีพต่างๆ เพื่อสนองความต้องการของท้องถิ่น และการเขียนจุดมุ่งหมายเชิง
พฤติกรรม ตามลำดับ

ตอนที่ 6 การเปรียบเทียบวิธีสอนและวิธีวัดผลที่หัวหน้ามหาวิทยาลัยต่างๆได้นำให้อาจารย์
 ในหมวดของตนใช้กับวิธีสอนและวิธีวัดผลที่อาจารย์ในมหาวิทยาลัยต่างๆใช้
 ตารางที่ 39 การเปรียบเทียบวิธีสอนที่หัวหน้ามหาวิทยาลัยต่างๆได้นำให้อาจารย์
 ในมหาวิทยาลัยของตนใช้ กับวิธีสอนที่อาจารย์ในมหาวิทยาลัยต่างๆใช้

มหาวิทยาลัย	วิธีสอน													P
	การบรรยาย	การแบ่งกลุ่มคนกว่า	ปฏิบัติการในห้องทดลอง	การฝึกทักษะ	การฝึกปฏิบัติ	การศึกษานอกสถานที่	การสาธิต	การอภิปราย	การแต่งบทบาทสมมติ	การแก้ปัญหา	การสอนแบบสืบสวนสอบสวน	การท่องจำ	การสอนแบบโครงการ	
ภาษาไทย หัวหน้ามหาวิทยาลัย	6 (2)	6 (2)	-	7 (1)	1 (11)	2 (9)	2 (9)	4 (5)	3 (7)	5 (4)	-	4 (5)	3 (7)	
อาจารย์	13 (1)	11 (3)	-	13 (1)	5 (5)	3 (8)	4 (6)	-	4 (6)	1 (10)	2 (9)	6 (4)	-	0.56
สังคมศึกษา หัวหน้ามหาวิทยาลัย	3 (4)	5 (2)	1 (7)	1 (7)	1 (7)	5 (2)	1 (7)	6 (1)	1 (7)	3 (4)	-	-	2 (6)	
อาจารย์	13 (1)	1 (7)	-	-	12 (2)	-	4 (3)	-	2 (6)	4 (3)	3 (5)	1 (7)	-	-0.10
พลานามัย หัวหน้ามหาวิทยาลัย	6 (1)	6 (1)	-	6 (1)	6 (1)	1 (8)	3 (6)	6 (1)	-	1 (8)	1 (8)	-	2 (7)	
อาจารย์	12 (1)	8 (4)	2 (10)	11 (3)	8 (4)	4 (9)	5 (7)	1 (12)	12 (1)	5 (7)	8 (4)	-	2 (11)	0.37
วิทยาศาสตร์ หัวหน้ามหาวิทยาลัย	6 (2)	5 (4)	7 (1)	2 (10)	4 (7)	5 (4)	6 (2)	4 (7)	-	5 (4)	3 (9)	2 (10)	1 (12)	
อาจารย์	12 (1)	4 (8)	11 (2)	3 (10)	6 (4)	-	6 (4)	3 (10)	6 (4)	5 (7)	7 (3)	-	4 (8)	0.42
คณิตศาสตร์ หัวหน้ามหาวิทยาลัย	-	1 (5)	-	5 (2)	2 (4)	-	1 (5)	-	1 (5)	6 (1)	1 (5)	3 (3)	-	
อาจารย์	12 (1)	2 (6)	-	10 (2)	3 (4)	-	9 (3)	1 (8)	2 (6)	-	1 (8)	3 (4)	-	0.65

ตารางที่ 39 (ต่อ)

วิธีสอน หมวดวิชา	วิธีสอน															
	การบรรยาย	การแบ่งกลุ่มคนควา	ปฏิบัติการในห้องทดลอง	การฝึกทักษะ	การฝึกปฏิบัติ	การศึกษานอกสถานที่	การสาธิต	การอภิปราย	การแสดงบทบาทสมมติ	การแก้ปัญหา	การสอบแบบสืบสวนสอบสวน	การให้ทองจำ	การสอบแบบโครงการ			
ภาษาอังกฤษ																
หัวหน้าหมวดวิชา	3 (2)	3 (2)	-	6 (1)	3 (2)	1 (1)	2 (8)	3 (2)	2 (8)	2 (8)	-	3 (2)	3 (2)			
อาจารย์	11 (1)	7 (3)	-	10 (2)	4 (6)	3 (7)	2 (8)	1 (10)	6 (5)	1 (11)	-	7 (4)	2 (8)	0.72		
ศิลปศึกษา																
หัวหน้าหมวดวิชา	2 (5)	3 (3)	2 (5)	4 (1)	4 (1)	2 (5)	3 (3)	2 (5)	1 (10)	1 (11)	-	-	2 (5)			
อาจารย์	1 (3)	1 (3)	-	2 (1)	-	-	1 (3)	-	2 (1)	-	1 (3)	-	1 (3)	0.27		
ศิลปะปฏิบัติ																
หัวหน้าหมวดวิชา	2 (4)	2 (4)	1 (8)	4 (1)	4 (1)	2 (4)	4 (1)	2 (4)	-	-	-	-	1 (8)			
อาจารย์	8 (1)	6 (2)	3 (6)	3 (6)	5 (3)	-	-	-	5 (3)	4 (5)	3 (6)	-	3 (6)	0.04		

หมายเหตุ ตัวเลขที่อยู่ในวงเล็บแสดงลำดับที่ความถี่ของวิธีนั้นๆ

จากตารางที่ 39 จะเห็นได้ว่า วิธีสอนที่หัวหน้าหมวดวิชาต่างๆได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวดวิชาของตนใช้ และวิธีสอนที่อาจารย์ในหมวดวิชาต่างๆใช้ มีดังต่อไปนี้

ในหมวดวิชาภาษาไทย หัวหน้าหมวดวิชาได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวดใช้วิธีสอนแบบการฝึกทักษะมากที่สุด รองลงมาคือ การบรรยาย และการแบ่งกลุ่มคนควา และการแก้ปัญหาตามลำดับ ส่วนอาจารย์ผู้สอนนั้นปรากฏว่า ใช้วิธีสอนแบบการฝึกทักษะ และการบรรยายมากที่สุด รองลงมาคือการแบ่งกลุ่มคนควา และการให้ทองจำ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นว่าวิธีสอนของบุคลากรทั้งสองฝ่าย มีค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับกลาง

ในหมวดวิชาสังคมศึกษา หัวหน้าหมวดวิชาได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวดใช้วิธีสอนแบบการอภิปรายมากที่สุด รองลงมาคือการแบ่งกลุ่มคนควา และการศึกษานอกสถานที่ตามลำดับ ส่วนอาจารย์ผู้สอนนั้นปรากฏว่า ใช้วิธีสอนแบบการบรรยายมากที่สุด รองลงมาคือการฝึกปฏิบัติ การสาธิต และการแก้ปัญหา ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว จะเห็นว่า วิธีสอนของบุคลากรทั้งสองฝ่าย มีค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

ในหมวดวิชาพลานามัย หัวหน้าหมวดวิชาได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวดใช้วิธีสอนแบบบรรยาย การแบ่งกลุ่มคนควา การฝึกทักษะ การฝึกปฏิบัติ และการอภิปราย มากที่สุด วิธีอื่นๆใช้บ้างเล็กน้อย ส่วนอาจารย์ผู้สอนนั้น ปรากฏว่าใช้วิธีสอนแบบ การบรรยายและการอภิปรายมากที่สุด รองลงมาคือการฝึกทักษะ การแบ่งกลุ่มคนควา และการฝึกปฏิบัติตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นว่า วิธีสอนของบุคลากรทั้งสองฝ่ายมีค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับกลาง

ในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ หัวหน้าหมวดวิชาได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวดใช้วิธีสอนแบบปฏิบัติการในห้องทดลองมากที่สุด รองลงมาคือการบรรยายและการสาธิต ส่วนอาจารย์ผู้สอนนั้นปรากฏว่า ใช้วิธีสอนแบบบรรยายมากที่สุด รองลงมาคือ การปฏิบัติการในห้องทดลอง และการสอนแบบสืบสวนสอบสวนตามลำดับ จะเห็นว่าวิธีสอนของบุคลากรทั้งสองฝ่ายมีค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับกลาง

ในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ หัวหน้าหมวดวิชาได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวด ใช้วิธีสอนแบบแก้ปัญหามากที่สุด รองลงมาคือการฝึกทักษะและการให้ทองจำ ส่วนอาจารย์ผู้สอนนั้นปรากฏว่า ใช้วิธีสอนแบบบรรยายมากที่สุด รองลงมาคือการฝึกทักษะและการสาธิตตามลำดับ

เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นว่า วิธีสอนของบุคคลากรทั้งสองฝ่ายมีค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับกลาง

ในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ หัวหน้าหมวดวิชาได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวดใช้วิธีสอนแบบการฝึกทักษะมากที่สุด วิธีสอนอื่นๆ ใ้บางเล็กน้อย ส่วนอาจารย์ผู้สอนนั้นปรากฏว่าใช้วิธีสอนแบบบรรยายมากที่สุด รองลงมาคือการฝึกทักษะ และการแบ่งกลุ่มคนควา ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นว่าวิธีสอนของบุคคลากรทั้งสองฝ่ายมีค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

ในหมวดวิชาศิลปศึกษา หัวหน้าหมวดวิชาได้แนะนำให้อาจารย์ใช้ วิธีสอนแบบการฝึกทักษะ และการฝึกปฏิบัติมากที่สุด รองลงมาคือการแบ่งกลุ่มคนควา และสาธิต ส่วนอาจารย์ผู้สอนนั้นปรากฏว่า ใช้วิธีสอนต่างกันออกไป ได้แก่วิธีสอนแบบบรรยาย การแบ่งกลุ่มคนควา การฝึกทักษะ การสาธิต การแสดงบทบาทสมมติ การสอนแบบสืบสวนสอบสวน และการสอนแบบโครงการ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นว่า วิธีสอนของบุคคลากรทั้งสองฝ่ายมีค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

ในหมวดวิชาศิลปปฏิบัติ หัวหน้าหมวดวิชาได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวดใช้วิธีสอนแบบการฝึกทักษะ การฝึกปฏิบัติ และการสาธิตมากที่สุด วิธีอื่นๆมีใ้บางเล็กน้อย ส่วนอาจารย์ผู้สอนนั้นปรากฏว่าใช้วิธีสอนแบบบรรยายมากที่สุด รองลงมาคือการแบ่งกลุ่มคนควา การฝึกปฏิบัติและการแสดงบทบาทสมมติ ตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นว่า วิธีสอนของบุคคลากรทั้งสองฝ่าย มีค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 40 การเปรียบเทียบวิธีวัดผลที่หัวหน้าหมวดวิชาต่างๆได้แนะนำให้อาจารย์
ในหมวดวิชาของตนใช้ กับวิธีวัดผลที่อาจารย์ในหมวดวิชาใช้

หมวดวิชา วิธีวัดผล	การสังเกต	การสอบปากเปล่า	การสอบภาคปฏิบัติ	การตรวจผลงาน	การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย	การสอบข้อเขียนแบบปรนัย	การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย และปรนัย	
ภาษาไทย หัวหน้าหมวดวิชา	6 (2)	6 (2)	5 (5)	6 (2)	4 (6)	4 (6)	7 (1)	0.55
อาจารย์	10 (3)	5 (6)	4 (7)	11 (1)	9 (4)	9 (4)	11 (1)	
สังคมศึกษา หัวหน้าหมวดวิชา	3 (5)	4 (3)	6 (1)	5 (2)	2 (6)	2 (6)	4 (3)	0.77
อาจารย์	9 (3)	6 (7)	12 (1)	12 (1)	8 (4)	8 (4)	8 (4)	
พลานามัย หัวหน้าหมวดวิชา	4 (5)	1 (7)	4 (5)	5 (3)	6 (1)	6 (1)	5 (3)	-0.09
อาจารย์	10 (3)	5 (4)	5 (4)	13 (1)	5 (4)	4 (7)	12 (2)	
วิทยาศาสตร์ หัวหน้าหมวด	5 (4)	3 (7)	6 (3)	7 (1)	5 (4)	5 (4)	7 (1)	0.92
อาจารย์	8 (4)	2 (7)	11 (1)	11 (1)	5 (6)	7 (5)	9 (3)	

ตารางที่ 40 (ต่อ)

หมวดวิชา วิธีวัดผล	การสังเกต							p
	การสังเกต	การสอบปากเปล่า	การสอบภาคปฏิบัติ	การตรวจผลงาน	การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย	การสอบข้อเขียนแบบปรนัย	การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย และปรนัย	
คณิตศาสตร์ หัวหน้าหมวดวิชา	5 (3)	5 (3)	1 (5)	6 (2)	1 (5)	1 (5)	7 (1)	0.60
อาจารย์	11 (1)	2 (6)	2 (6)	11 (1)	6 (5)	7 (4)	10 (3)	
ภาษาอังกฤษ หัวหน้าหมวด	3 (6)	6 (1)	4 (4)	6 (1)	3 (6)	4 (4)	6 (1)	0.15
อาจารย์	10 (2)	6 (6)	6 (6)	10 (2)	8 (4)	7 (5)	11 (1)	
ศิลปศึกษา หัวหน้าหมวด	- -	1 (6)	4 (1)	3 (2)	2 (4)	2 (4)	3 (2)	0.67
อาจารย์	1 (4)	- -	3 (1)	2 (2)	- -	2 (2)	1 (4)	
ศิลปปฏิบัติ หัวหน้าหมวดวิชา	2 (4)	- -	5 (1)	4 (3)	1 (6)	2 (4)	5 (1)	0.98
อาจารย์	3 (4)	1 (7)	6 (1)	5 (3)	2 (5)	2 (5)	6 (1)	

หมายเหตุ ตัวเลขที่ อยู่ในวงเล็บแสดงลำดับที่ความถี่ของวิธีนั้นๆ

จากตารางที่ 40 จะเห็นได้ว่า วิธีวัดผล ที่หัวหน้าหมวดวิชาต่างๆได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวดของคณิศ และวิธีวัดผลที่อาจารย์ในหมวดวิชาต่างๆได้มีดังต่อไปนี้

ในหมวดวิชาภาษาไทย หัวหน้าหมวดวิชาได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวดวัดผลโดยการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัยมากที่สุด รองลงมาคือการสังเกต การสอบปากเปล่า และการตรวจผลงาน ส่วนอาจารย์ผู้สอนนั้นปรากฏว่า วัดผลโดยการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย และการตรวจผลงานมากที่สุด รองลงมาคือการสังเกต การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย และการสอบข้อเขียนแบบปรนัยมากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นว่า วิธีวัดผลของบุคลากรทั้งสองฝ่าย มีค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับกลาง

ในหมวดวิชาสังคมศึกษา หัวหน้าหมวดวิชาได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวดวัดผลโดยการสอบภาคปฏิบัติมากที่สุด รองลงมาคือการตรวจผลงาน การสอบภาคปฏิบัติ และการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัยตามลำดับ ส่วนอาจารย์ผู้สอนนั้นปรากฏว่าวัดผลโดยการสอบภาคปฏิบัติ และการตรวจผลงานมากที่สุด เช่นเดียวกัน รองลงมาคือการสังเกต การสอบข้อเขียนแบบอัตนัย การสอบข้อเขียนแบบปรนัย และการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นว่า วิธีวัดผลของบุคลากรทั้งสองฝ่ายมีค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

ในหมวดวิชาพลานามัย หัวหน้าหมวดวิชาได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวด วัดผลโดยการสอบข้อเขียนแบบอัตนัย และการสอบข้อเขียนแบบปรนัยมากที่สุด รองลงมาคือการตรวจผลงาน และการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย ส่วนอาจารย์ผู้สอนนั้นปรากฏว่าวัดผลโดยวิธีตรวจผลงานมากที่สุด รองลงมาคือการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย และการสังเกตตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้ว วิธีวัดผลของบุคลากรทั้งสองฝ่ายมีค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

ในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ หัวหน้าหมวดวิชาได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวดวัดผลโดยการตรวจผลงาน และการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัยมากที่สุด รองลงมาคือการสอบภาคปฏิบัติ ส่วนอาจารย์ผู้สอนนั้นปรากฏว่าวัดผลโดยการปฏิบัติ และการตรวจผลงานมากที่สุด รองลงมาคือการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย และการสังเกตตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นว่าวิธีวัดผลของบุคลากรทั้งสองฝ่ายมีค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง

ในหมวดวิชาคณิตศาสตร์ หัวหน้าหมวดวิชาได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวดวัดผลโดยการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัยมากที่สุด รองลงมาคือการตรวจผลงาน การสังเกต และการสอบปากเปล่าตามลำดับ ส่วนอาจารย์ผู้สอนนั้นปรากฏว่า วัดผลโดยการสังเกต และการตรวจผลงานมากที่สุด รองลงมาคือการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย และการสอบข้อเขียนแบบปรนัยตามลำดับ เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นว่า วิธีวัดผลของบุคลากรทั้งสองฝ่ายมีค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับกลาง

ในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ หัวหน้าหมวดวิชาได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวดวัดผลโดยการสอบปากเปล่า การตรวจผลงาน และการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัยมากที่สุด รองลงมาคือการสังเกต และการตรวจผลงาน เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นว่า วิธีวัดผลของบุคลากรทั้งสองฝ่าย มีค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

ในหมวดวิชาศิลปศึกษา หัวหน้าหมวดวิชาได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวดวัดผลโดยการสอบภาคปฏิบัติมากที่สุด รองลงมาคือการตรวจผลงาน และการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย ส่วนอาจารย์ผู้สอนนั้นปรากฏว่า วัดผลโดยการสอบภาคปฏิบัติมากที่สุด นอกจากนั้นใช้วิธีอื่นๆเล็กน้อย เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นว่า วิธีวัดผลของบุคลากรทั้งสองฝ่ายมีค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับกลาง

ในหมวดวิชาศิลปปฏิบัติ หัวหน้าหมวดวิชาได้แนะนำให้อาจารย์ในหมวดวัดผลโดยการสอบภาคปฏิบัติ และการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัยมากที่สุด รองลงมาคือการตรวจผลงาน ส่วนอาจารย์ผู้สอนนั้นปรากฏว่า วัดผลโดยการสอบภาคปฏิบัติ และการสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัยมากที่สุด รองลงมาคือ การตรวจผลงาน เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นว่า วิธีวัดผลของบุคลากรทั้งสองฝ่าย มีค่าสหสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก

ตอนที่ 7 ปัญหาการใช้หลักสูตร และปัญหาที่เกิดจากการทำงานของเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ
 ตารางที่ 41 ปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่แนะแนว

ปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	ไม่ได้ปฏิบัติ	ลำดับที่
1. การให้ข้อมูลของบุคลากรในโรงเรียนเพื่อการแนะแนว	2.60	.80	-	3
2. การศึกษาเกี่ยวกับวิชาชีพในประเทศไทยเพื่อช่วยในการแนะแนว	2.40	.80	-	4
3. การให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการเลือกโปรแกรมการเรียน	2.40	.80	-	4
4. ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่ทำหน้าที่ในการแนะแนว	3.00	.63	-	1
5. การจัดเวลาเพื่อให้การแนะแนวสำหรับนักเรียน	2.25	.44	-	7
6. การจัดสถานที่เฉพาะในการให้บริการแนะแนวนักเรียน	3.00	.71	-	1
7. ปัญหาที่เกิดจากอุปสรรคในการให้ความร่วมมือในการแนะแนว	2.40	.49	-	4
8. ความเข้าใจเกี่ยวกับสาขาวิชาต่างๆที่เปิดสอนในระดับอุดมศึกษา	2.20	.75	-	8

จากตารางที่ 41 จะเห็นได้ว่า เจ้าหน้าที่แนะแนวมีปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับสูงมาก 3 ปัญหา ปัญหาที่มีค่าปัญหาสูงสุดมี 2 ปัญหาคือ ปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของจำนวนบุคลากรและการจัดสถานที่เฉพาะให้การแนะแนวนักเรียน รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับการให้ข้อมูลของบุคลากรในโรงเรียนเพื่อการแนะแนว

ตารางที่ 42 ปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ทะเบียน

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ไม่ได้ปฏิบัติ	ลำดับที่
1. ความเข้าใจในหลักสูตรใหม่และการจัดวิชาเรียนในระบบหน่วยกิต	2.30	.37	-	5
2. ความรู้ความเข้าใจของท่านเกี่ยวกับงานทะเบียนที่ต้องปฏิบัติตามหลักสูตรใหม่	2.30	.37	-	5
3. ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่ทำงานทะเบียน	3.14	.37	-	1
4. แบบฟอร์มต่างๆที่ใช้ในงานทะเบียนของโรงเรียน	2.33	.75	1	4
5. ระยะเวลาที่ใช้ในกาลลงทะเบียน	2.71	.89	-	2
6. การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่กับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง	2.43	.49	-	3
7. ความเพียงพอของวัสดุที่จำเป็นต้องใช้ในงานทะเบียน	2.29	.87	-	7
8. ความเพียงพอของครุภัณฑ์ที่ใช้ในงานทะเบียน	2.14	.99	-	8

จากตารางที่ 42 จะเห็นว่า เจ้าหน้าที่ทะเบียนมีปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับสูงมากเพียง 2 ปัญหา ปัญหาที่มีค่าปัญหาสูงสุดคือปัญหาในด้านความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่ทำงานทะเบียน รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับระยะเวลาที่ใช้ในการลงทะเบียน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 43 ปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่วัดผล

ปัญหา	$\bar{x}$	S.D.	ไม่ได้ปฏิบัติ	ลำดับที่
1. ความรู้ความเข้าใจของท่านเกี่ยวกับงานวัดผลตามหลักสูตรใหม่	1.57	.73	-	8
2. ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่ทำงานด้านวัดผล	2.57	.91	-	2
3. แบบฟอร์มต่างๆที่ใช้ในงานทะเบียนของโรงเรียน	1.83	.90	1	6
4. ความชัดเจนของระเบียบการประเมินผล	2.43	1.01	-	3
5. ระยะเวลาที่กำหนดให้อาจารย์ส่งผลการเรียนของนักเรียน	2.86	.84	-	1
6. ความเหมาะสมในการจัดระดับคะแนนของอาจารย์	2.43	.49	-	3
7. การปฏิบัติตามระเบียบการประเมินผลที่กลุ่มโรงเรียนกำหนดขึ้น	2.17	.68	-	5
8. การประสานงานกับหน่วยทะเบียน	1.67	.46	1	7

จากตารางที่ 43 จะเห็นได้ว่า เจ้าหน้าที่วัดผลมีปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับสูงมากเพียง 2 ปัญหา ปัญหาที่มีค่าปัญหาสูงสุดคือ ปัญหาเกี่ยวกับระยะเวลาที่กำหนดให้อาจารย์ส่งผลการเรียนของนักเรียน รองลงมาคือปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่ทำงานเกี่ยวกับการวัดผล

ตารางที่ 44 ปัญหาการใช้หลักสูตรของเจ้าหน้าที่ห้องสมุด

ปัญหา	$\bar{X}$	S.D.	ไม่ ได้ ปฏิบัติ	ลำดับ ที่
1. ความรู้ความเข้าใจของท่านเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่	2.00	.63	-	8
2. ความเพียงพอของจำนวนบุคลากรที่ทำงานห้องสมุด	2.80	.75	-	5
3. ความเพียงพอของเครื่องมือเครื่องใช้ในการดำเนินงาน ห้องสมุด	3.00	.89	-	3
4. จำนวนหนังสือประกอบการเรียนตามหลักสูตรใหม่	3.40	.80	-	1
5. ขนาดของห้องสมุดต่อจำนวนผู้ใช้	3.00	.63	-	3
6. งบประมาณที่ได้รับในการดำเนินงานห้องสมุด	3.20	.75	-	2
7. การจัดบริการห้องสมุดให้เหมาะสมกับหลักสูตรใหม่	2.75	.44	1	6
8. การส่งเสริมการดำเนินงานห้องสมุดจากผู้บริหารโรงเรียน	2.20	.75	-	7
9. การประสานงานระหว่างเจ้าหน้าที่ห้องสมุดกับหัวหน้าหมวด	1.80	.40	-	9

จากตารางที่ 44 จะเห็นได้ว่า เจ้าหน้าที่ห้องสมุดมีปัญหาการใช้หลักสูตรอยู่ในระดับสูงมาก 6 ปัญหา ปัญหาที่มีค่าปัญหาสูงสุด คือปัญหาเกี่ยวกับจำนวนหนังสือประกอบการเรียนตามหลักสูตรใหม่ รองลงมาคือ ปัญหาเกี่ยวกับงบประมาณที่ได้รับ และความเพียงพอของเครื่องมือเครื่องใช้ในการดำเนินงานห้องสมุด และปัญหาเกี่ยวกับขนาดของห้องสมุดต่อจำนวนผู้ใช้

สรุปปัญหาที่เกิดจากการทำงานของเจ้าหน้าที่ต่างๆ ดังนี้

1. ขาดเจ้าหน้าที่ที่จะทำงานหน้าที่นั้นๆ โดยเฉพาะ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานอยู่ปัจจุบันเป็นอาจารย์ผู้สอน หรือผู้ที่มียางานอื่นทำอยู่แล้ว การทำงานจึงไม่เกิดผลเต็มเม็ดเต็มหน่วย
2. คำชี้แจง คำสั่ง หรือระเบียบที่จะใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานคลุมเครือ ทำให้ไม่แน่ใจว่างานที่หน้านั้นมีอะไรบ้าง มีขอบเขตและการรับผิดชอบกว้างแคใด โดยเฉพาะงานทะเบียน
3. ไม่ได้รับความร่วมมือจากบุคลากรคนอื่น เป็นต้นว่า เจ้าหน้าที่ที่วัดผลการศึกษาก็ไม่ได้รับผลการเรียนจากคณาจารย์รายวิชาที่กำหนด เจ้าหน้าที่แนะแนวไม่ได้รับข้อมูลที่ต้องการหรือเหมาะสมจากคณาจารย์ หรือฝ่ายบริหาร หรือจากเจ้าหน้าที่อื่นๆ เจ้าหน้าที่ห้องสมุดกล่าววามารู้มาในบริการห้องสมุดไม่รักษาระเบียบของห้องสมุด
4. ขาดสถานที่ งบประมาณ และวัสดุอุปกรณ์ในการทำงาน

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมด

1. ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดจำแนกรายละเอียดได้ดังนี้คือ ร้อยละ 31.32 มีวุฒิทางวิชาชีพต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 58.78 มีวุฒิทางวิชาชีพปริญญาตรี และร้อยละ 9.89 มีวุฒิทางวิชาชีพปริญญาโท ในคานการปฏิบัติงานพบว่า ร้อยละ 20.33 ทำงานมาแล้วต่ำกว่า 1 ปี ร้อยละ 28.02 ทำงานมาแล้ว 1-3 ปี ร้อยละ 21.44 ทำงานมาแล้ว 3-5 ปี ร้อยละ 30.21 ทำงานมาแล้ว 5ปีขึ้นไป ร้อยละ 60.99 เคยเข้าร่วมประชุมสัมมนาหรืออบรมเกี่ยวกับงานในหน้าที่ตามหลักสูตรใหม่ ร้อยละ 39.01 ไม่เคย

2. ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายฉบับพุทธศักราช 2518

จากการวิเคราะห์ข้อมูลในบทที่ 4 ทั้งหมด ปรากฏว่าการใช้หลักสูตรฉบับนี้มีปัญหามากมายเพราะ คาปัญหาที่คำนวณได้มีค่าสูงอยู่มากมายหลายปัญหา และปรากฏอยู่ทั่วไปทั้งในตอนที่ปัญหาของผู้บริหาร หัวหน้าหมวดวิชา อาจารย์ผู้สอน และเจ้าหน้าที่ต่างๆ

ตามความเห็นของผู้บริหารปรากฏว่า ปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของจำนวนบุคคลที่จะรับผิดชอบงานด้านต่างๆอยู่ในระดับสูงมาก รองลงมาคือปัญหาด้านความเพียงพอของหนังสือหลักสูตร และเอกสารชุดคู่มือประกอบหลักสูตร และปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายร่วมกันระหว่างโรงเรียนในกลุ่ม

ในแต่ละหมวดวิชาปรากฏว่าทุกหมวดวิชามีปัญหาเหมือนกันในค่านต่างๆดังต่อไปนี้คือ

2.1 ความมุ่งหมาย ผู้สอนประสบปัญหาในด้านการเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม โดยเฉพาะในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ หมวดวิชาภาษาไทย หมวดวิชาสังคมศึกษา และหมวดวิชาศิลปปฏิบัติ

2.2 เนื้อหาวิชา ผู้สอนประสบปัญหาเกี่ยวกับ เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรกับเวลาที่ใช้สอน โดยเฉพาะในหมวดวิชาวิทยาศาสตร์ และหมวดวิชาภาษาไทย นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับ ความเพียงพอของเวลา ที่จะให้นักเรียนค้นคว้า ทำแบบฝึกหัด และฝึกปฏิบัติ โดยเฉพาะในหมวดวิชาภาษาไทย หมวดวิชาสังคมศึกษา หมวดวิชาวิทยาศาสตร์ หมวดวิชาคณิตศาสตร์ หมวดวิชาภาษาอังกฤษ และหมวดวิชาศิลปปฏิบัติ ปัญหาเกี่ยวกับการจัดเนื้อหาวิชาไม่สอดคล้องกับความสนใจ และความต้องการของชุมชนและผู้เรียน โดยเฉพาะในหมวดวิชาศิลปปฏิบัติ

2.3 การใช้หลักสูตร ผู้สอนประสบปัญหาเกี่ยวกับความเพียงพอของหนังสืออ่านประกอบ โดยเฉพาะในหมวดวิชาภาษาไทย และหมวดวิชาภาษาอังกฤษ ขณะเดียวกัน ข้อมูลที่ได้รับจากเจ้าหน้าที่ห้องสมุดก็พบว่าจำนวนหนังสือประกอบการเรียนตามหลักสูตรใหม่ มีปัญหามากที่สุด แสดงว่า ในหมวดวิชาอื่นๆ ก็คงจะขาดหนังสืออ่านประกอบด้วย

ปัญหาการขาดแคลนสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ก็เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับสูง มีคำตอบว่า "มีเพียงพอ" ในค่านสถานที่และวัสดุอุปกรณ์น้อยมาก เมื่อเทียบกับคำตอบว่า "ไม่มีเลย" และ "มีแต่ไม่เพียงพอ" ในเกือบทุกหมวดวิชา

ปัญหาการขาดแคลนบุคลากร ซึ่งมีไม่เพียงพอกับจำนวนรายวิชาที่เปิดสอนก็พบ

อยู่ทั่วไปในเกือบทุกมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยภาษาอังกฤษ และมหาวิทยาลัยศิลปศึกษา นอกจากนี้ บุคลากรที่มีอยู่ส่วนหนึ่งยังไม่มีความพร้อมที่จะใช้หลักสูตรใหม่ กล่าวคือยังมีผู้ที่ไม่ได้รับการอบรมเกี่ยวกับหลักสูตรใหม่อายุรอยละ 39.01

ปัญหาการเปิดสอนรายวิชาต่างๆตามโปรแกรมการเรียน และการเปิดวิชาเลือก ก็เป็นปัญหาที่อยู่ในระดับสูงของบางมหาวิทยาลัย เช่นมหาวิทยาลัยภาษาไทย มหาวิทยาลัยสังคมศึกษา มหาวิทยาลัยชานาญชัย มหาวิทยาลัยวิทยาศาสตร์ และมหาวิทยาลัยคณิตศาสตร์ ปัญหาเหล่านี้คาดว่าเกิดขึ้นเพราะการขาดแคลนบุคลากร สถานที่ และวัสดุอุปกรณ์นั่นเอง

2.4 การประเมินผล วิธีวัดผลที่อาจารย์ผู้สอนใช้มากคือการตรวจผลงาน รองลงมาคือ การสอบข้อเขียนแบบอัตนัยและปรนัย การสังเกต และการสอบภาคปฏิบัติตามลำดับ ปัญหาที่เกิดขึ้นในการประเมินผลคือ อาจารย์ยังไม่เข้าใจการวัดผลแบบใหม่ จัดระดับคะแนนไม่ถูกต้อง และส่งผลการเรียนล่าช้ากว่ากำหนด นอกจากนี้ระเบียบการวัดผลก็ยังไม่ชัดเจนอีกด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย